

in facto

Mitä kuuluu tutalaisen kesään?

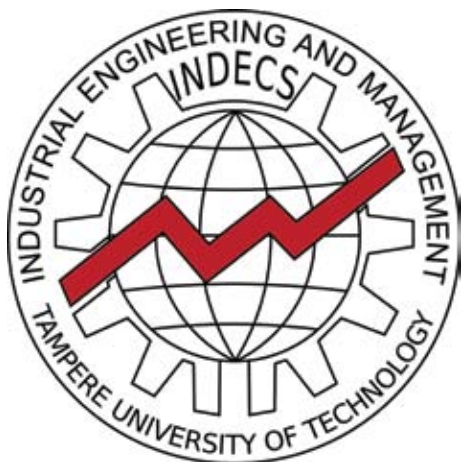
Infacton kesäextra, s. 26-39

**Ajatuksia
fuksiviikolta**
sivu 12

**Haaste:
kasvinsyöntiä
ja urheilua**
sivu 40

**Tutalainen
vaihdossa:
Janita Seiplax,
Unkari**
sivu 22

Pallopäätoimittajan tajunnanvirtaa

Tervetuloa kaikki palloilemaan koululle kesän jälkeen. Oma kesäni meni mukavasti pomppien edestakaisin keskustan ja Hervannan väliä nettimainonnan luuria ylös ja alas pompottaessa. Toivottavasti kaikilla oli yhtä pyöreä kesä, varsinkin mahdollisesti oikeissa töissä pallotehtaalla työskennelleillä.

Näin syksyn vieriessä eteenpäin suosittelen muistamaan sosiaalisten pallojen merkityksen: sählypallo nostaa kuntoa ja lisää mukavasti kaveriverkoston määrää. Uuden palloharrastuksen aloittamista suosittelen pyöreästi, ellet sitten halua tyytyä tuttuun ja turvalliseen jumppapalloon - toimii muuten samalla myös ylimääräisenä jakkarana. Vierivän harrastuksen pyöriessä kannattaa muistaa, ettei rupea pallopääksi. Aina kannattaa myös harkita vyöryä pyörivänsä loppusyksystä muodostettavaan hallitukseen.

Aktiveiteettien ohessa tulee muistaa myös syödä hyvin. Pallomahaa kannattaa kuitenkin miespuolisten välttää - ei kuulemma ole kovin suosittu naaraiden keskuudessa. Toisin päin pallomaha saattaa olla hyvinkin mukava yllätys, tai sitten vain ylimääräinen menoerä: kumi on mukava raaka-aine, eikä vain palloille.

Vielä ennen lumipallojen satamista pitää muistaa hankkiutua eroon pölypalloista - on aika vuotuisen syyspölypallosuursiivouksen: parempi puolisko ja äiti kiittävät. Toinen vähän turhan pyöreä ja suhteellisen pölyinen pallo löytyy insinöörimatikan hajoituksista. Sille kannattaa näyttää derivaatan merkit.

Harri Pakkala

PS. Taantumien aiheuttamista kustannuspaineista johtuen päädyin kunnon tutalaisen tavoin ulkoistamaan tämän tekstin tuottamisen.

Julkaisija ja kustantaja:

TTY:n tuotantotalouden kilta Indecs

indecs-hallitus@indecs.info

Päätoimittaja ja taittaja: harri.pakkala@tut.fi

Painopaikka: Juvenes Print TTY, Tampere

Painomäärä 130 kpl

www.indecs.info

25. syyskuuta 2009

Tampere, TTY

Indeksit (sisällysluettelo)

Vakioindeksi	Sivu
Puheenjohtajan palsta	4
Elämän aakkoset	8
Alumnin terveiset	9
Tapahtumakalenteri	41

Tapahtumaindeksi	Sivu
Wapun muisto	10
Fuksiviikko	12
Avajaissauna	16
Onnekolmiot	18

KV-indeksi	Sivu
Estiem	20
Foreigner's story	21
Tutalainen maailmalla	22

Yleisindeksi	Sivu
Hallituspestit	7
TEK	7
Haaste tutalaiselle	40

Kesäextra	Sivu
Kesäcasenpurku	26
Fuksien kesäbileet	28
Highway to Holy Land	31
Tutalaisen kesä	36

Puheenjohtajan palsta

Back in business!

Kesä on vietetty ja taas on aika palata opiskelijan arkeen. Kesän aikana esiin kaivettu opiskelumotivaatio näyttäytyy taas entistä suurempana ja mahtavamapana ainakin allekirjoittaneella. Toivottavasti moni muukin on löytänyt edellisen lukuvuoden aikana kadotetun opiskelua edistävän tunteen palon. Omasta kesästäni jäi onneksi motivaation löytämisen lisäksi käteen hieman rahallista korvausta menetetystä vapaa-ajasta sekä useita mukavia muistoja Suomen suvesta. Mitäkö kesällä sitten tapahtui? Hullunkurisista perheistä tuttu autoperheen isäntä Kiesi sai potkut, Nasu tartutti nuhansa PUHiin sekä rahanpuutteessa ollut Turun yliopiston työntekijä kaappasi hisiperheen tyttären. Näiden lisäksi kesän aikana tapahtui onneksi myös paljon iloiseja asioita. Rytmiryhmä selvisi hengissä takaisin uhkarohkeasta matkastaan

Lähi-itään ja kiltamme vietti onnistuneen viikonlopun kesä casen purkamisen merkeissä Jämsässä. Näistä ja monista muista indecsläisten kesänviettotavoista löydät lisää juttua lehden sivulta 26 alkaen.

Syksyn myötä on hallituksemme palannut taas tositoimiin. Loppuvuoden teemana on killan toiminnan kehittäminen. Heti alkusyksystä järjestimme tapahtumapalautetilaisuuden, jossa jäsenistö pääsi kertomaan mielipiteensä kiltamme tapahtumista. Oli ilahduttavaa kuulla useita mielipiteitä ja uusia toimintaehdotuksia tapahtumiimme liittyen. Toinen toiminnan kehittämistä palveleva hanke on kehitystiimi, joka pyörähti sekin heti lukuvuoden alettua käyntiin. Tämän tiimin on tarkoitus pohtia kiltatoimintaa ja sen eri osa-alueita astetta syvällisemmin. Tuloksia on tarkoitus käydä läpi loka-marraskuussa ja sisällyttää toimintaehdotuksia seuraavaan toimintasuunnitelmaan. Näiden ohella tiedossa on myös tuttuja sitsejä, saunailtoja, uudistuneita Kolmioita, excursioita sekä tietenkin Indecs Challenge.

Uuden lukuvuoden myötä saimme jälleen noin viisikymmentä iloista ja reipasta fuksia tuotantotaloutta opiskelemaan. Fuksiviikon riennoista selvinneenä on hyvä jatkaa akateemisen vastuun ja vapauden tiellä eteenpäin. Tervetuloa vielä kertaalleen koko hallituksemme puolesta. Ottakaa kaikki ilo irti opiskeluvuosistanne, sillä ei niitä ihan turhaan kutsuta elämän parhaiksi vuosiksi. Yksi hyvä keino nauttia opiskelijaelämästä on tutustua kiltamme tapahtumiin ja toimintaan. Marraskuussa pidettävässä vaalikokouksessa tarjoutuu loistava mahdollisuus lähteä mukaan kiltatoimintaan. Toivottavasti näemme paikalla edellisten vuosien tapaan liudan useita kiltatoiminnasta kiinnostuneita ihmisiä. Kannattaa seurata tiedotusta syksyn kuluessa ja ilmestyä paikalle sekä hallituskähmintään että itse kokoukseen. Mieltä askarruttavissa asioissa voi toki jo ennen kähmintääkin tarttua nykyisiä hallituslaisia hihasta ja kysyä. Lupaamme olla purematta.

-Miikka

TÄLLÄ MIEHELLÄ ON SELKÄNSÄ TAKANA MAAILMAN MULLISTAVA YKSINTÖ

Tosin hän ei oikein osaa esitellä sitä maailmalle

Me suomalaiset olemme aina hallinneet teknologisen innovoinnin – sen sijaan neronleimaustemme kaupallistaminen on ollut hieman hankalampi rasti.

Eipä silti, on ehdottoman tärkeää, että jatkossakin meiltä löytyy näitä ainutkertaisia ajattelijoita. Fakta on kuitenkin se, että säilyttääksemme kansallisen kilpailukykyämme meidän on viimeistään nyt satsattava markkinointiajattelumme kehittämiseen. Ja voimakkaasti!

Autetaan siis tätä miestä yhdessä ja tempaistaan Suomi markkinoinnilla nousuun.

Hae hallitukseen!

Hallituspestit taas jaossa, viimevuotiset virat esittelyssä

Puheenjohtajan tärkein tehtävä on koordinoida hallituksen toimintaa ja huolehtia siitä, että hallitus toimii. Lisäksi puheenjohtajan tulee seurata, että killan toiminta on sääntöjen mukaista. Myös hallituksen kokousten valmistelu ja puheen johtaminen näissä kokouksissa kuuluu puheenjohtajan tehtäviin. Lisäksi puheenjohtajan tulee edustaa kilttaa ja pitää yllä suhteita mm. teknis-taloudelliseen tiedekuntaan, yo-kuntaan ja muihin kiltoihin.

Opintovastaavan pääasiallisena tehtävänä on huolehtia killan prujumyynnistä ja alumnitoiminnasta sekä toimia linkkinä opiskelijoiden ja laitoksen välillä. Lisäksi tehtäviin kuuluu tenttiarkiston päivittäminen ja vuosittaisen ammattiaineinfon / proffasaunan järjestäminen.

Talousvastaava vastaa killan taloudesta. Hänen tehtäviinsä kuuluvat mm. budjetointi, päivittäinen kirjanpito sekä juoksevista asioista, kuten laskujen maksusta, huolehtiminen. Vuoden aikana hän valvoo budjettien toteutumista ja pitää hallituksen ajan tasalla killan taloudesta.

Tapahtumavastaava huolehtii erilaisten tapahtumien järjestämisestä. Näihin kuuluvat muun muassa sitsit ja vuosijuhlat sekä korkeakulttuuriexcursiot. Lisäksi on muita pienempiä tapahtumia. Tapahtumavastaava toimii teekkarivastaavan kanssa yhdessä sekä osana vapaa-aikatiimiä.

Yritysvastaava vastaa killan yritysyhteistyöstä ja on yritystiimin vetäjä. Toimenkuvaan kuuluu yrityssuhteen luominen, ylläpitäminen ja kehittäminen. Hän laatii yhteistyösopimukset ja valvoo yhteistyökumppaneiden etuja. Yritysvastaavalla on budjettivastuu yritystiimissä.

Tiedotusvastaava vastaa killan asioiden tiedotuksesta niin kiltalaisille kuin muillekin opiskelijoille. Käytännössä tämä tarkoittaa viikkotiedotteiden laatimista ja mielenkiintoisista tapahtumista kertomista muille killoille ja kerhoille. Tämän lisäksi tiedotusvastaava toimii sihteerinä kaikissa killan kokouksissa, niin yleisissä kuin hallituksen sisäisissäkin. Pöytäkirjojen kirjoittaminen tulee pestissä kyllä tutuksi.

Kv-vastaava johtaa Indecsin hallituksen kv-tiimiä, johon kuuluu lisäksi kv-toimari. Tiimin tehtävä on huolehtia killan kansainvälisiin asioihin liittyvistä tehtävistä: yrittää saada vaihtareita mukaan killan toimintaan ja toisaalta taas kiltalaisia lähtemään maailmalle ja kv-toimintaan Suomessa. Tärkeä osa killan kv-toimintaa tapahtuu yhteistyössä ESTIEMin

(European Students of Industrial Engineering and Management) kanssa, ja kv-vastaava onkin myös yhteyshenkilönä killan ja ESTIEMin välillä toimimalla järjestön Local Responsiblena. Kaikki kv-asioita koskevat kysymykset voi suunnata kv-vastaavalle; jos hän ei osaa itse vastata, hän etsii sitten ainakin jonkun, joka osaa.

Päätoimittajan toimenkuvaan kuuluu pääsääntöisesti kiltalehtemme Infacton toimitus. Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja siinä käydään läpi tapahtumia esitellään opiskelijaelämää. Lehden toimittamiseen kuuluu artikkelien haaliminen kasaan muilta, niiden tarkastaminen ja osittain myös kirjoittaminen. Lehden taittaminen on kuitenkin työläin osa, jonka valmistuttua materiaali toimitetaan painoon. Painosta saavuttua lehti postitetaan eteenpäin yhteistyökumppaneille ja TTY:llä oleville yhteistyötahoille. Tämän lisäksi päätoimittajalle usein tulee erilaisia taittotehtäviä muihin projekteihin liittyen.

Teekkarivastaavan päätehtävät ovat teekkarihen- gen vaaliminen, saunojen järjestäminen ja niiden sujuvuudesta huolehtiminen sekä vapaa-aikatiimin johtaminen. Vapaa-aika tiimi vastaa sitsien järjestämisestä, kiltahuoneen facilitateista, sporttitoiminnasta, kahvituk- sista yms. Teekkarivastaavan pesti vaatii rutkasti teek- karihenkeä, rempseää asennetta, kykyä kantaa kaljaa tapahtumiin, organisointikykyä, auttamishalua ja sitoutu- mista killan toimintaan.

Fuksikapteeni jr vastaa fuksitapahtumien järjestämi- sestä ja muista fukseja koskevista asioista yhdessä van- hemman Fuksikapteenin kanssa. Hommassa tulee myös oltua yhteydessä tiedekunnan opintosuunnittelijan kanssa ja samalla seurattua killan tutoreiden tekemisiä. Lisäksi fuksijaostoon kuulumisen ja sen höhröilyihin osallistumi- nen ovat merkittävä osa Fuksikapteenin velvollisuuksista.

Ulkosuhdevastaavan suurin tehtävä on koordinoida Kolmiobileitä Indecsin osalta. Lisäksi tehtäviin kuuluu suh- teiden synnyttäminen ja kehittäminen muihin ainejärjestöi- hin ja kiltoihin. Ulkosuhdevastaava myös järjestää kahdet poikkitieteelliset sitsit toimikautensa aikana: valkohaalarisit- sit sekä teemasitsit. Pestiin kuuluu myös muut ulkosuh- detoimintaan liittyvät tehtävät. Ulkosuhdevastaavalta vaa- ditaan sosiaalista ja ulospäinsuuntautunutta luonnetta ja halua järjestää erilaisia tapahtumia. Pestiin kuuluu monia luontaisetuja mm. edustusillanviettoja sekä tietysti myös paljon uusia kavereita ja kontakteja.

Palle & TEK

Palle on ollut nyt muutaman viikon tutafuksina ja hauskaa on ollut. Pari viikkoa sitten Kolmioissa Palle tarjosi fisut koko vuosikurssille ja tuplana tutoreille, joten opintotuli tuli ja meni. Palle ei rahan menosta ressaakaan sillä kaverit ovat kertoneet, että teekkarit tienaa ihan sikana. Ensimmäisen opiskeluvuoden rahanmeno yllättää Pallen täysin ja wapun jälkeen Palle on puilla paljailla. Osalla kavereista tuntuu olevan jo oman alan töitä, eikä palkkakaan heillä kuulemma ole hassumpi. Pallelta unohtui kesätyönhaku, mutta onneksi hänellä oli tuttu työpaikka kaverin isän maatilalla.

Toisena opiskeluvuotena Palle osasi jo odottaa kesätyönhakua ja olikin ajoissa täyttämässä lomakkeita. Useimmissa lomakkeissa pyydettiin kertomaan palkkatoivomus. Palle oli hämillään. Ei hän osannut sanoa, kuinka paljon hän kehtaisi pyytää. Jos hän pyytäisi liikaa, häntä ei kutsuttaisi haastatteluun, jos taas liian vähän, noh, ei kukaan halua liian vähän palkkaa... Palle vietti jälleen kesän maatilalla lapioiden lantaa.

Kolmantena opiskeluvuotenaan Palle päätti keskittyä tosissaan työnhakuun. Hän kyseli kiltahuoneella muilta, että miten he tietävät mistä hakea töitä, miten he tietävät palkoista ja miten he tietävät niin paljon tekniikan alan mahdollisuuksista. Kaverit kysivät yhteen ääneen Pallelta, "Etkö sie oo kuullu **TEKistä**?"

Pallen onneksi kaverit olivat sen verran valveutuneita, että pystyivät häntä jeesaamaan. He kertoivat Pallelle diplomi-insinöörien ja arkkitehtien sekä vastaavan yliopistokoulutuksen saaneiden ammattijärjestöstä **Tekniikan akateemisten liitosta (TEK)**. TEK valvoo jäsentensä etuja, aivan kuten muutkin ammattijärjestöt, ammatillisissa, koulutuksellisissa ja sosiaalisissa kysymyksissä.

Älä ole kuin Palle vaan liity viimeistään nyt. Liittyminen tapahtuu mm. osoitteessa **www.tek.fi** -> **Opiskelijat** -> **Jäseneksi liittyminen**, jossa voi täyttää liittymiskaavakkeen. Pallen kaverit olivat tehneet liittymisen hyväksymiskirjeen saatuaan tai viimeistään KYHin TEK-infossa.

Palle päätti liittyä TEK:n jäseneksi ja tänä kesänä hän työskentelee palkkasuosituksen mukaisella palkalla oman alan yrityksessä. TEK:n liittyminen on täysin **ilmaista** ja ilmaisen jäsenyyden lisäksi Palle saa muun muassa seuraavia etuja:

- Jäsenetulehdet: TEK lähettää kaikille halukkaille jäsenilleen lehtiä, joissa kerrotaan tekniikan alan uutuuksista, innovaatioista ja opiskelijoita kiinnostavia muita juttuja.
- Harjoitteluopas ja harjoittelupalkkasuosituksset: TEK on opiskelijan asialla ja toimii myös opiskelevan jäsenensä etujärjestönä. TEK tukee opiskelijan työn hakemista ja saantia ja kertoo kuinka paljon työstä tulee saada palkkaa.
- Oppaita työelämän tarpeisiin: Monia oppaita, joista on ihan todellista hyötyä työskennellessä ensimmäisessä työpaikassa ja kun asiat ovat muuten uusia.
- Muut julkaisut: mm. Teekkarin työkirja, josta saa vinkkejä työnhakuun, sekä tietoa potentiaalisista kesätyöpaikoista.
- TEKrekry, joka välittää työpaikkoja TEK:n jäsenille: TEKrekryssä työnantajat ilmoittavat oman alasi työpaikoista. Voit jättää CV:n tietokantaan, josta TEK tekee suoraan hakuja työnantajien avoimiin paikkoihin.
- Neuvontaa erilaisiin kysymyksiin, ongelmiin, juridisiin asioihin ja esimerkiksi ulkomailla työskentelyyn liittyen. TEK:n IAET-kassa antaa myös turvaa työttömyyden varalle.
- Iso kasa alennuksia eri liikkeistä, lehdistä sekä mm. vakuutuksista.

Lisää tietoa TEKistä osoitteessa www.tek.fi

sekä Indecsin kiltayhdyshenkilö Joonas Olkkoselta

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

Elämän aakkoset

Saku Mäkinen

Syksyn ensimmäiset aakkoset laati teollisuustalouden laitoksen johtaja, professori Saku Mäkinen. Opetustyössä hänet voi tavata mm. puhumassa teknologiajohtamisen luennoilla. Seuraavassa Saku valottaa elämänsä tärkeitä asioita aakkosten mukaisessa järjestyksessä.

AGSM ja Australia, aikaisempi majapaikka

Bouillabaisse, ehdottomasti aitona kokeilemisen arvoinen, myös Fishin levynä

C-kasetti, mullistava teknologia

Darwin, evolutionäärisen ajattelun isä

Eau de vie, muodossa kuin toisessa, intohimon kohteena

Falsifikaatio, epätodeksi toteaminen, yksi perusteista tieteelle

Golf, ei voi koskaan oppia ja opettaa nöyryyttä

Harley Davidson, tälläkin ajan toisinaan

Ilmastonmuutos, kaipaa toimenpiteitä myös yksilötasolla

Jokamiehen oikeus, mielenkiintoinen konsepti

Kansalaisuus, yksilön identiteetin yksi kulmakivi

Liike, monesti tärkeämpi kuin päämäärä

Mittaaminen, mitä mittaat sitä saat

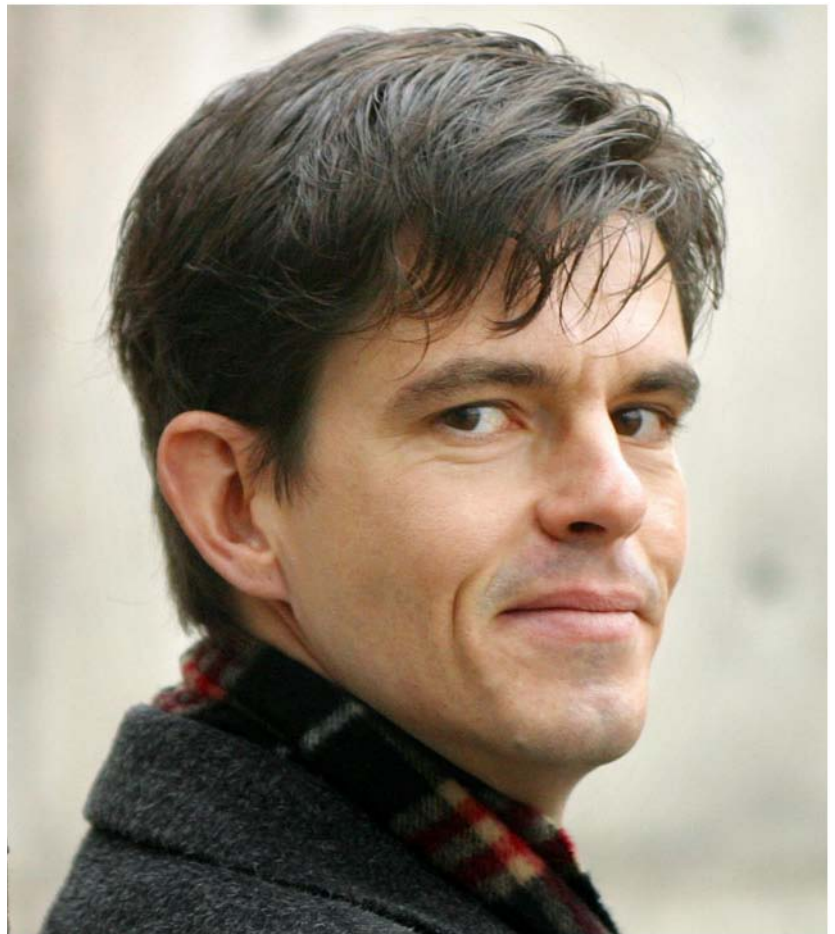
NUS, National University of Singapore, aikaisempi akateeminen koti

Orkideat, kiinnostuksen kohde

Puutarha, pienimuotoisen intohimon kohde

Quod erat demonstrandum, qed, mikä oli todistettava

Rauma, Rooma ja Rotterdam, kauppakaupungit ja synnyinpaikka

Systeemisyys, riippuvuussuhteiden ymmärryksen tärkeys

Tähtien Sota, elokuvahistorian merkittävimpiä saagoja

Universitas, kokonaisuus, yhtenäisyys, yliopisto

Valinta, kehittymisen lähtökohta

Wiki, mielenkiintoinen osoitus ihmisluonteesta

X-sukupolvi, no ei varmaan tästä sen enempää

Åland, saaristo ja purjehdus, well, say no more

Youtube, mitä kaikkea ihmiset ovatkaan valmiit katso-
maan ja jakamaan

Z, Costa-Gavrasin elokuva vuodelta 1969

Ärtsoppa, klassikko

Öi, kaikissa muodoissaan (lähes!) lähellä sydäntä

Alumnin kuulumisia

Ilkka Peltola, Nokia

merkiksi harrastusten, kiinnostusten, seminaarityön, diplomityön tai viimeistään ensimmäisen “varsinaisen” työpaikan avulla. Omaan työhöni seminaari- ja diplomityöt valmensivat hyvin, mutta projektinhallintakurssi olisi pitänyt käydä vähän tarkemmin.

Kaipaanko opiskelijaelämää? Todelakin! Silloin näki kavereita useammin. Se päivä tuli melko pian, kun kaverit hajaantuivat ympäri maailmaa. On sitä kuitenkin elämää opiskeluelämän jälkeekin.

Viiden vuoden päästä toivoin edistyneeni uralla mielenkiintoiseen suuntaan, sen tarkemmin on vaikea sanoa. Mielelläni jatkan Nokialla, mutta aika näyttää mitä tapahtuu.

Terve,

Olen Ilkka Peltola, valmistunut lokakuussa 2008. Pääaineenani oli teollisuustalous, sivuaineina tuotekehitysoppi, lääketieteellinen tekniikka ja Informationsmanagement (Saksassa).

Nyt olen töissä Nokialla, Helsingin Ruoholahdessa. Toimenkuvaani kuuluu Beta Labs -palvelun kehityksen johtaminen. Päädyin tänne, kun luin sattumalta Prodekon sivuilta omiin mielenkiintoihini istuvasta diplomityöstä. Lähetin hakemuksen saman tien. Seuraavana päivänä kävin haastattelussa ja viikko siitä allekirjoitin sopimuksen. Kävi ns. “mäihä”.

Ai mikä työssä on parasta? No, töitä jaksaa hyvien työkavereiden, vastuullisten ja merkityksellisten töiden sekä työstä maksettavan palkan avulla. Minkä tahansa noista puuttuessa jäisi varmaan työt tekemättä. Töitään on helppo hehkuttaa, mutta on pidettävä mielessä, ettei niitä pelkästä töiden hauskuudesta tehdä. Suhtautukaa töihin mieluummin mielekkäänä trade-offina kuin kivana palkallisena touhuamisena.

Mitään konkreettista taitoa tutalaiselle tuskin opiskeluista jää, eli ei kannata jännittää vaikka tuntuu ettei “osaa mitään”. Perustuntemus yrityselämän eri osa-alueista on alussa riittävästi – erityisosaaminen hankitaan esi-

Tätä kirjoittaessani mietin, ovatkohan muut huomanneet, miten ruusuaiselta työnteko näillä sivuilla saadaan kuulostamaan. Valitusta töistä tuskin koskaan saa lukea vaan aina on kivaa ja mielenkiintoista. Tämä valintojen itselleenkin perustelu vääristää kuvaa oikeista töistä, mikä tuskin jokaisella työssäkäyvällä on 100% positiivinen. Toki töissä pitääkin olla pääosin miellyttävää, mutta tiettyä epämieluisuutta on siedettävä sen sijaan, että vaihtaa työpaikasta toiseen hakien eläkeikään asti sitä täydellistä.

Monelle teistä ei työelämä ole kovin ajankohtaista, mutta osalle varmasti on. Työmarkkinatilanne näyttää teille ehkä juuri nyt synkältä, minkä vuoksi kehoitan vielä hetken panostamaan opiskeluun. Ja tulee se noususuhdanne sieltä taas, jolloin monipuoliset osaajat viedään käsistä. Vanhuksia (niitä todella vanhoja) on poistunut markkinoilta ja uutta verta tarvitaan paljon. Tutalaisella on todella vahva koulutus työelämässä, mutta onneksi opiskelujen päättyessä tutalainen on kuitenkin vasta ammattiosajaan aihio. Ensimmäinen työpaikka ei vielä sanele mitään, mutta sen päälle on halutessaan näppärä rakentaa.

Hyvää syksyä ja pitäkää hauskaa!

-Ilkka Peltola

Tekstit: Niko Ahola ja Miikka Kunnari
Kuvat: Indecs

Malja Wapun muistolle

Katsaus kuluneen kevään karkeloihin

Edellinen lukuvuosi huipentui jälleen wappuun, joka ajoittui hämärälle ajanjaksolle hiukan ennen viimeistä tenttiviikkoa. Ensimmäinen teekkariwappu oli varmasti jokaiselle fuksille ikimuistoinen tapahtuma ja taisivatpa vanhemmat tieteenharjoittajatkin ottaa kaiken irti puolitoistaviikkoisesta rypistyksestä. Infacton toimitus pyysi viime vuoden superfuksi Niko Aholaa muistelemaan omia wappukokemuksiaan, jotta tuoreet fuksitkin saavat jonkinlaisen käsityksen vuoden huipentumasta. Luomme myös katsauksen Indecsin alumnien wappubooliin.

Wappu superfuksin silmin

Viimein se saapui! Tuo tapahtuma jota oli koko vuosi odotettu. Enään viikko, sitten mekin olemme tekkareita. Nuo ajatukset pyörivät päässäni kun istuin Wapun avaa-vassa Tampin paljastuksessa. Katselin opus kahden takasivuilla Wappuohjelmaa ja suunnittelin jo Wappuaitauluani. Tavoitteenani oli, mikäs muukaan, kuin emä-teemun titteli. Tapani mukaisesti olin taas ilmoittautunut jokaiseen mahdolliseen tiimiin, joten härvelin rakennukselle ja jäynäämiselle oli myös löydettävä aikaa. Näistä en kuitenkaan kerro sen enempää, sillä en muista tarkkaan missä kaikissa väleissä niitä teimme. Ensimmäisen illan kruunasi heti Colours-bileet, joista en kyllä lievän muistikatkoksen takia kykene kertomaan enempää :P Sen verran muistan, että koko illan etsin reppuani. Lopulta sen jonkun palmun juurelta löysinkin =)

Toisen päivän, eli keskiviikon, ohjelma oli huomattavasti rauhallisempi. Aamulla kävin vähän Man@gerin järjestämässä Wapinassa hieman pyörimässä. Kävimme myös pelaamassa hieman palloa jonakin päivänä. Tarkkaa päivää en vain juuri nyt muista.

Kolmas päivä toikin mukanaan sitten menoa ja meininkiä. Pitkän jonotuksen jälkeen pääsimme viimein Cino-laan katsomaan wappuleffaa... Tosin vain hetkeksi, sillä

meidän piti poistua kesken leffan jotta kerkesimme aktiivisille. Sieltä suuntasimme sitten suoraan serpenttiin kaulassa Wappukolmioihin, joissa meno taas hieman karkasi käsistä :P

Seuraavat päivät olivatkin sitten osaltani rauhallisempia. Kerkesin jopa treeneissä ja peleissä käymään. Wapun ei siis tarvitse olla pelkkää juhlimista ja juomista ;) Tämän ohella rakensimme jatkuvasti härveliämme ja suunnittelimme jäynämme ajankohtaa. Tuli sitä myös Garden partyssä, Tupsulan Ulkoilmakonsertissa, Wappupicnicillä, Wappu-Bicissä, Teekkarikuoron kevätkonsertissa, pihapelitapahtumassa sekä Pimp My Grillissä käytyä. Onneksi sää suosi meitä, eikä sateessa tarvinnut kertaakaan kökkiä.

Torstaina olikin sitten enemmän ohjelmaa. Heti aamusta suuntasimme kuulemaan jäynäkisan tuloksia. Sijoi-tuimme hienosti neljänneksi. Sitten mentiinkin jo vastaan-ottamaan lakit ja kastepaidat Laukontorilta. Onnistuin jo kerran hukkaamaankin kastepaitani matkalla takaisin Keskustorille, onneksi kuitenkin löysin sen. Tämän jälkeen hengailimme vaan puistossa ja odottelimme iltaa. Tässä välissä kerkesin myös myymään viimeiset Tampinikin pois käsistä. Keskiyöllä ohjelmassa oli sitten Suo-

men neidon lakitus. Tilaisuus jossa skumppa roiskui ja lakit tahriintuivat :P Muiden jäädessä keskustaan, joutui muutama ahkera tuleva teekkari lähtemään hakemaan härweliä Hervannasta. Valitettavasti olin yksi heistä. Tämä kuitenkin saatiin hoidettua kunnialla ja lopulta mekin pääsimme lepuuttamaan silmiä muutamaksi hasuksiksi tunniksi, jonka jälkeen suuntana oli aamusaua ja –sillis.

Perjantai oli vihdoinkin saapunut. Kulkueen jälkeen odotimme koskenrannassa malttamattomina kylmää kastettamme. Viimeinkin meistä tuli teekkareita. Pulahduksen jälkeen suuntasimme kastesaunalle, jossa loppupäivä oikeastaan kului katolla nukkuen. Illalla suuntasimme vielä kerran Huumaan, palauttamaan kierroslap-pumme. Yksi Albatrossikin piti vielä käydä Kapinassa laulamassa, jonka jälkeen suuntasin kotiin. Emäteen-mun arvoinen suoritus oli takana ja pääsin tyytyväisenä

omaan sänkyyn nukkumaan. En jäänyt Wapunkaato-bileisiin, sillä minun piti ajaa aikaisin lauantai-aamuna kotiin, josta lähdimme suoraan perheeni kanssa Espanjaan. Rankkaahan se välillä oli, mutta Wappu oli takana. Nyt odotan jo innolla seuraavaa! :)

Alumnien wappubooli

Kiltamme alumnien wappubooli järjestettiin perjantaina 24.4. Helsingissä Deloitteen tiloissa. Paikalle oli löytänyt ilahduttavan moni alumneistamme. Tilaisuutta järjestä-mässä mukana olleen Maria Kankkion mukaan paikalla oli ennätysyleisö eli vajaa sata ihmistä. Indecsiltäkin oli suuresta wappuwäsymyksestä huolimatta perinteinen kahden hengen edustus paikalla. Tilaisuus aloitettiin perinteisellä avauksella, jossa tämänvuotisen wappu-boolin järjestäjät kertoivat kuulumisia. Tämän jälkeen oli vuorossa Deloitteen esittely. Lopuksi vielä Alumnien puheenjohtaja Mikko Kuitunen kertoi alumnien yleisistä kuulumisista.

Vihdoin ja viimein alkoi sitten vapaan seurustelun osio, joka jatkuikin pitkälle iltaan. Jossain välissä kävi allekirjoittanutkin mölyämässä väkijoukon edessä kertomassa Indecsin kuulumisista. Illan parasta antia olivat kuitenkin

mahtavien ruoka- ja juomatarjoiluiden ohella alumneihin tutustuminen. Keskusteluissa jo valmistuneiden tieteen-harjoittajien kanssa tuli esille monia mielenkiintoisia yksityiskohtia killan historiasta. Muutamia yksityiskohtia mainitakseni kerrottakoon seuraava: killan excursioilla on aiempina vuosina ollut tapana kysyä jokaisen yrityksen edustajalta kaksi kysymystä: paljonko kyseinen tehdas/toimistorakennus painaa ja jos kyseinen yritys valmistaisi tikkareita, minkä makuisia ne olisivat. Tämän perinteen elvyttämistä toivottiin erittäin painokkain sanakääntein.

Deloitteen tilat jätimme taaksemme yhdentoista aikoihin, minkä jälkeen suurin osa osallistujista jatkoi vielä Helsingin yöelämässä. Edustustiimimme päätti kuitenkin jättää jatkot väliin, sillä nukkumatti ilmoitti täysin yllättäen, että alkuvii-kosta hankitut univelat erääntyvät juuri kyseisenä iltana.

Kaikenkaikkiaan ilta oli erittäin antoisa, mistä kuuluukin lämpimät kiitokset tapahtuman järjestäjille!

Fuksiviikko

Pitkiä iltoja, uusia naamoja ja hauskanpitoa

Jälleen kerran oli perinteen mukaisesti aika uusien opiskelijoiden eli fuksien saapua tutustumaan opiskelijaelämään viikkoa ennen varsinaista lukukauden alkua. Jokainen muistaa varmasti omasta fuksiviikostaan erinäisiä asioita, useimmiten positiivisia. Seuraavassa muutaman henkilön näkökulma tämänvuotiseen fuksien orientaatioviikkoon sekä katsaus viikon iltaohjelmaan.

Sanna-Mari Peltola, fuksikapteeni

Minun osaltani fuksiviikon suunnittelu alkoi jo keväällä. Alkukeväästä valittiin yhdessä opintosuunnittelijan, ja – neuvojan kanssa tutorit, Latelta tuli kerättyä paljon vinkkejä ja neuvoja, ja yhdessä Managerin Heidin kanssa suunniteltiin fuksiviikon aikataulua. Kesällä sitten oli vuorossa fuksiläystätkeen koonti, tässä hommassa sain onneksi paljon apua Managerin puolelta, kiitos erityisesti Artulle joka taittoi lehden. Loman aikana tuli myös läheteltyä jokunen sähköposti, jotta kaikki tietäisivät olla oikeassa paikassa oikeaan aikaan.

Tapaus pubirundi olikin sitten fuksiläystätkeen jälkeen toiseksi työläin osuus. Kesällä piti hankkia rastinpitäjät, pitää kirjaa heidän rasti-ideoistaan ja suunnitella reittiä. Käytiin myös Heidin kanssa kiertämässä baarit ja varmistamassa että rastinpitäjät saavat tulla pitämään rastia. Muutaman päivän kuluttua käytiin myös Lovessa juttelemassa jatkoista, ja tarttuipas tällä reissulla mukaan myös muutamat grannypantsitkin jotka myöhemmin annettiin fukseille.

Fuksiviikon maanantaina sitten odotin innolla tutorien kanssa fuksien tuloa. Enää ei tarvitsisi kuin olla äänessä koko ajan ja tutustua uusiin fukseihin. Skumpat oli hankittu, tutorit opastettu, hallitus pyydetty esittäytymään, mustamakkarat tilattu...listaa voisi jatkaa loputtomiin. Jotain kuitenkin olin unohtanut, hakaneulat! Onneksi Late toimi pelastavana enkelinä, ja fuksien nimilaput saatiin kiinnitettyä. Myöhemmin myös huomasin että kilan skumppalasit olivat mystisesti kadonneet, mutta Late pelasti taas ja kävi metsästävässä Duosta 100 skumppalasia.

Maanantai oli aikamoista menoa edestakaisin ja joka paikkaan. Tiistaina olikin sitten grillailun vuoro. Illalla Kapinassa harmitti kun emme oikein meinanneet päästä laulamaan karaokea, mutta lopulta tuli teekkareiden ja fuksienkin vuoro, ja koko talo raikasi! Keskiviikko olikin

sitten vähän rauhallisempi päivä, oli kiva päästä välillä aikaisin nukkumaan.

Torstiaamuna herättyäni huomasin kauhukseni pientä kurkkukipua ja nenän tukkoisuutta, onneksi tämä ei kuitenkaan menoa haitannut, vaan viimeisten valmistelujen jälkeen oli vuorossa kauan odotettu pubirundi. Loppujen lopuksi kaikki sujui hyvin, vaikka rundi olikin lähtenyt liikkeelle hieman liiankin vauhdikkaasti. Huhu kertoi, että myös grannypantsit oli myyty hyvään hintaan. Perjantaina kiltishengailuiden jälkeen saavuin kotiin, fuksiviikko ohi... Mahtava viikko oli, mutta kyllä nukutti!

Lättyjä, lettuja, plättyjä...rakkaalla lapsella on monta nimeä

Mikko Rahikainen, fuksi

Ties monettako kertaa jotain uutta alkaa minunkin elämänsäni. Tällä kertaa alkoivat opiskeluni TTY:lla. Ensimmäinen viikko oli lähinnä fyysisesti raskas. Aamu ja iltapäivä menivät aloitusluennoilla ja koululla pyörien ja kaikkea uutta ihailen, ikioman Fuksiryhmän kanssa, jonka johtajana pomppi tuo huvittavan näköinen mies haalarissa – jota myös Tutoriksi kutsutaan. Tiesin, etten ollut ainoa, koska samanlaisia ryhmiä palloili haalaripukuisten miesten ja naisten perässä monia kymmeniä pitkin koulun käytäviä.

Kouluun ja sen oheispalveluihin tutustumisen lisäksi fuksiviikolla oli muutakin tarkoitusta. Nimittäin tutustuminen toisiinsa. Tämän Tutorit olivat hoitaneet hienosti kaikella oheistapahtumilla kouluajan ulkopuolella. Ensimmäisellä viikolla oli koulusuunnistusta, biljardia paikallisessa, grilailua, karaokea ja oli vielä fuksiviikolla paljon puhuttu pubirundikin. Tässä vaiheessa voittekin jo arvata, miksi puhuin aikaisemmin fyysisesti raskaasta viikosta... Iltaisin uusiin koulukavereihin tutustui mukavammin, kun ryhmässä tehty tehtävät naurattivat niin Tutoreita kuin fuksejakin. Seuraavan päivän luennot menivät sitten yhdessä hujauksessa, kun vain odotti, että pääsee taas näkemään illasta uudet kaverinsa.

Yhtä kaikki, fuksiviikko oli rikastuttava elämys, jonka avulla yliopistoelämään pääsi jo hyvin sisälle. Eikä se yhdessäolo pelkästään ensimmäiseen viikkoon loppunut. Pitkin lukuvuotta löytyy kyllä monenmoisia urheilu- ja *ei niin* urheilullisia tapahtumia, joissa pääsee mukavasti irti opiskeluajan askareista. Odotan kyllä innolla mitä loppuvuosi tuokaan tullessaan!

Kyllä kannatti uhrata yksi tutor, voitto tuli!

Tässä vaiheessa vielä jännitti

Ella Hyvärinen, fuksi

"Yksi pieni tutan fuksi marssi näin..."

Fuksiviikolla ei ainakaan tekemisestä ollut pula. Jo heti maanantaipäivän tervetuloilaisuuksien jälkeen kokoonnuimme koululle yhdessä Managerin fuksien kanssa tutustumaan toisiimme. Kuoharitilaisuuden jälkeen pääsimme viihdyttämään tuomareita koulusuunnistuksen rasteille. Lauloimme, tanssimme, nauroimme, kasasimme pyramideja ja siinä ohessa opimme muutaman uuden nimenkin.

Tiistaina saimme lisää infoa opiskeluelämään liittyen. Infotilaisuuksien jälkeen istuimme iltaa Tekniikantorneilla ja nautimme hyvästä seurasta sekä maittavista letuista. Illan viiletessä tiemme johti Kultraiseen Apinaan karaoken toivossa, mutta kärsivällisyyttämme koeteltiin vielä tietokilpailun merkeissä. Lopulta odotus palkittiin, ja niin tutorit kuin fuksitkin pääsivät nousemaan estradille!

Keskiviikkona tutustuimme opiskelutovereihimme hieman lähemmin, kun ahdoimme bussin täpötäyteen ja lähdimme fuksikiertoajelulle. Tunnelma oli tiivis ja hyvin hyvin lämmin! Kiertelyn, kaartelun ja useiden aaltojen jälkeen saavuimme määränpäähämme Särkänniemeeseen, missä tutorit jo odottelivat meitä. Kuumen ajelun päätteeksi oli mukava päästä tuulettumaan Trombin ja Tyrskyn vauhtiin!

Viimein saapui torstai ja kaikkien odottama Pubirundi. Virittäydyimme tunnelmaan koko joukkueen voimin mm. opettelemalla juomalauluja tutorini Nikon luona. Illalla lähdimme kiertämään Tampereen pubeja ja suorittamaan jälleen kerran mitä mielenkiintoisimpia tehtäviä. Pubirundi sujui loistavasti muutamia vastoinikäymisiä lukuun ottamatta. Selvisimme kuitenkin jokaisesta rastista ja illan päätteeksi pistelappukin oli vielä tallessa! Railakkaan päivän kruunasi jatkot Love Hotellissa, missä juhlat jatkuivat aina aamunkoittoon asti.

Fuksivuosi lähti käyntiin varsin vauhdikkaasti! Pidetään huolta, että sama vire pysyy yllä jatkossakin!

Lauri Haavikko, tutor

Kesä oli pitkä ja kuuma. Kuitenkin lailla väistämättömän vuoroveden tai POP:in odottamattomien virhetilanteiden saapuivat uudet, autuaan tietämättömät, opiskelijat Hervannan teknologiapyhättöön elo-syyskuun vaihteessa. Aikaisemmin keväällä valitut tutorit saivat herkistellä läpi huolettoman suven ajan kultaamalla muistoilla omasta häkellyttävästä fuksivuodesta ja erityisesti sen suveenista alkusoitosta, legendaarisesta fuksiviikosta. Tämä kaikki tulisi nyt elää uudelleen: uusi lukuvuosi, uudet naamat, uusi näkökulma.

Tutor tukee

Asettuessamme väijyksiin Fisun etuovien sohvaryhmille tuona syysmaanantaina väreili ilmassa odotus, jännitys ja kiihko. Kaikki se tieto, jota olimme vaivalla riipineet ja suodattaneet edellisen vuoden seikkailuitemme aikana, oli valmiina hyökymään fuksiparkojen niskaan infernaalisena informaatiolatauksena. Toden totta, salin ovien avautumisen jälkeen tapahtumat alkoivat vyöryä vastustamattomalla voimalla eteenpäin. Kuin transsissa olimme ohjanneet tutorunivormuissamme uudet fuksit luokkaan, kuunnelleet Janin keuhkoamisen elämän vääryydestä, esitelleet itsemme ja jakautuneet tutorryhmiin. Loppu onkin historiaa, jonottelua erinäisillä tiskeillä Paulasta Juvenekseen sekä hektistä paikasta paikkaan kimpoilua.

Tutustuminen ihmisiin ja teekkaritapoihin pääsi toden teolla vauhtiin maanantain aikana kuoharitilaisuuden, tutustumisleikkien ja erityisesti Pubirundin pikkuserkun, koulusuunnistuksen avituksella. Peyton Place tarjosi vielä mahdollisuuden, paitsi uusien ystävyssuhteiden

solmimiseen, niin myös vanhemmille jäärille vaihdella kesän kuulumiset. Jo tässä vaiheessa oli selvää, että viikosta tulisi yllättävän raskas mutta nauruntäyteinen.

Alkupäivät toivat tullessaan koulun arkeen, pelisääntöihin ja tietojärjestelmiin tutustumista. Paasata, vastailla ja vakuutella sai varmasti useammankin väitöstilaisuuden verran, mutta tämä ei toki ollut ongelma ammattimaisille tutoreillemme. Tiistain grillailu ja kultainen apinointi sereneadeineen nosti tajuntaan lämpimiä tulvahduksia menneisyydestä. Keskiviikko sai roolin toimia rauhallisena välipäivänä Särkänniemihuvitteluineen kaikkineen.

Fuksiviikon oikeutettuna kruununjalokivenä tunnettu pubirundi iski eteen yllättävän nopeasti. Ympäri Mansen järjestettyjen etkojen lomassa tapahtui vaivihkaa valmentautuminen koitokseen ja vastuuna meillä wanhoilla oli tarjoilla tärppejä ja vinkkejä kera monipuolisen motiivon. Tavoite saavutettiin oivasti ja lähtöhetkellä kaikki olivat kuin yhtä suurta perhettä. Nopeasti kävi myös ilmi vuoden 2009 fuksien heittäytymistaito ja tuo kliseinen me-henki, jotka siivittivät heidät allekirjoittaneenkin ällikällä lyöneisiin suorituksiin. Pikkulinnut lauloivat, että myös muilla tiimeillä oli ollut good times ja myöhemmin koko tutaköörin väsyneistä mutta euforisista virneistä päätellen tätä ei tullut epäillä.

Viikon etenemisvauhti läheni valonnopeutta ja viikonloppu toikin kaivatun latautumistauon itse kullekin. Puristus oli ollut tutorinäkökulmasta odottamattoman tiukka mutta ennakkokuvitelmiakin antoisampi. Osallistumisprosentti tapahtumissa oli kiitettävää luokkaa, uusia ystävyssuhteita saatiin alulle ja jokaisella oli taatusti kivaa. Fuksiviikko, my man, teit sen taas.

Fuksikaput ja tutorit ryhmäkuvassa

Syksyn fuksimuotia

Fuksiviikon ilta-aikataulu

Maanantai	Tiistai	Keskiviikko	Torstai
klo 17.30 Etunurtsilla tutustumispelailua	klo 17.30 Duolla grillattavien ostoa	klo 14.30 ja 16 lähdöt fuksikiertoajelulle	n. klo 14 pubirundille valmistautumista
klo 18 Festian pieni Sali 2 kuoharitilaisuus	klo 18 Tekniikantorneilla grillailua jonka jälkeen Kulaiseen Apinaan laulamaan karaokea		klo 17 pubirundi
n. klo 19 koulusuunnistus			klo 22 jatkot Love Hotellissa
n. klo 22 biljardia			

Keppikilpailua

Teksti: Ville Haapasalo
Kuvat: Sanna-Mari Peltola

Avajaisauna 10.9.

Syksy avattiin jälleen teekkarisaunalla 10.9 perinteisen avajaisaunan merkeissä. Tuttuun tapaan saunalle ilmestyi uusien innokkaiden fuksien lisäksi vanhoja par-toja ja saunassa, sekä sen ulkopuolella vaihdettiin aktiivisesti menneen kesän kuulumisia. Porukkaa riitti tänäkin vuonna mukavasti mutta aavistuksen verran viime vuotta vähemmän joten pöytiin ja lauteille mahtui mukavammin istumaan. Avajaisauna oli Indecsin ja Managerin yhteinen kuten tulee myös pikkujoulusauna olemaan. Saunalla jaettiin myös pubirundin voittajien palkinnot. Voittajajoukkue oli tänä vuonna two ladies and the gang.

”Juodaan viinaa....”

Olut, siideri ja lonkero maistuivat ja tölkit kumoutuivat tuulensuojaan teekkarimaisen tehokkaasti. Innokkaimmat fuksit ansaitsivat kullannarvoisia fuksipisteitä kaato- ja myyntinakeissa. Fuksit olivat muutenkin hienosti mukana ja saunan puolella suoritettiin teekkarin saunomisen perusteet kurssin ensimmäinen pakollinen harjoitus. Intian kuu ja juodaan viinaa soivat kuin puna-armeijan kuoron konsertissa, mutta onneksi saunan katto pysyi sentään paikoillaan. Etupeppu-takepeppu saatiin myös onnistuneesti testattua.

”Pylly vasten pyllyä boom boom...”

Saunalta osa porukasta suunnisti keskustan rientoihin ja käsienheiluttajaveljiemme boomin bileisiin. Love Hotelin tanssilattialla ei etupeppu-takepeppu enää auttanut vaan tunnelma oli jopa saunan lauteita tiiviimpi. Taktiikkana oli siis ennemminkin pylly vasten pyllyä ja tiskille rynnättiin kynnärpäät sen verran korkealla että Seppo Mäkelä olisi varmasti puhaltanut ”penaltin”. Tiskillä riitti tungosta varmasti osittain myös sen vuoksi, että ovelta jaettua korttia vilauttamalla olivat virvokkeet merkittävästi normaaleja

”hotlan” hintoja halvempia. Sitkeimmät saunojat jäivät saunalle nauttimaan Hervannan niin kotoisasta ja lämpimästä syleilystä aina pikkutunneille saakka.

”Siis kaaiikki pumppaamaan...”

Saunominen ja laulaminen (huutaminen) ovat erittäin kiinteä osa teekkarikulttuuria. Näiden osa-alueiden opetteleminen on fuksien ja vaaliminen teekkarien ensiarvoisen tärkeä velvollisuus. Avajaisaunallamme ei tälläkään kertaa näkynyt yhtä Vaasan kauppatieteilijää lukuun ottamatta juurikaan muiden kiltojen edustajia. Vastaavasti kiltamme jäsenten osallistuminen muiden järjestämiin saunoihin on kohtuullisen vaatimatonta.

Valtaosa teekkarisaunalla järjestettävistä tapahtumista on ainakin klo 21 jälkeen kaikille avoimia. Toivon siis entistä aktiivisempaa edustusta muiden saunoilla. Aina ei ole tarvetta edes turvautua ”tölkkiölkkiin” vaan rankan opiskelun lomassa käydä virkistäytymässä saunan lauteilla. Siinä saattaa huomaamattansa tutustua vaikka laitoksemme ulkopuolisten kiltojen jäseniin. Luonnollisesti kaikkien tulee osallistua kiltamme pikkujoulusaunaan 26.11.

Always happy ending!

baari & yökerho
ONNELA

WWW.PARASTAYÖSSÄ.FI

Puutarhakatu 21, Tampere // Avoinna ke-la klo 22-04

Teksti: Liisa Eerola
Kuvat: Toimitus

Onnenkolmiot 16.9.

Uusi paikka, uudet kuviot ja entistä paremmat bileet

Syksyn ensimmäiset Kolmiot järjestettiin keskiviikkona 16.9. uusissa tiloissa ravintola Onnelassa. Ovet juhliin aukesi-
vat kymmeneltä illalla, mutta tätä ennen Indecsin ja Man@gerin porukka ehti pohjustaa iltaa kv-tunnelmissa eräässä keskustan saunatilassa. Etkoihin kuului kv-asiaa, sekä tietenkin suun kostukkeeksi boolia, ja nähtiinpä juhlissa pari sipsiäkin. Kuulemma. Kuuman kostea tunnelma oli katossa jo ennen iltakahdeksaa, ja mahtavien suoritusten myötä myös booli saatiin tuhottua ennen Kolmioihin siirtymistä. Teekkarin (ja fuksinkin) janoon voi aina luottaa.

Innokkaimmat juhlijat saapuivat ravintolan ovelle jo ennen kymmentä, ja pian ovella kiemurtelikin jo pieni jono. Narikassa oli täysi hälinä kun haalarilliset ja haalarittomat opiskelijat saapuivat kaupunkisuunnistuksesta, kastajaisista ja muista kekkereistä jatkamaan juhlia. Tässä vaiheessa ennakkolipun ostaneita palkittiin huipputyylikkällä rannekkeilla, joilla huhupuheiden mukaan pääsi kaikkiin laitteisiin?!? Rannekkeet ilahdutti-

vat myös janoista ja laman kourissa taistelevaa opiskelijaa. Tätä saattoi fiilistellä tiloitteesta vielä jälkikäteenkin!

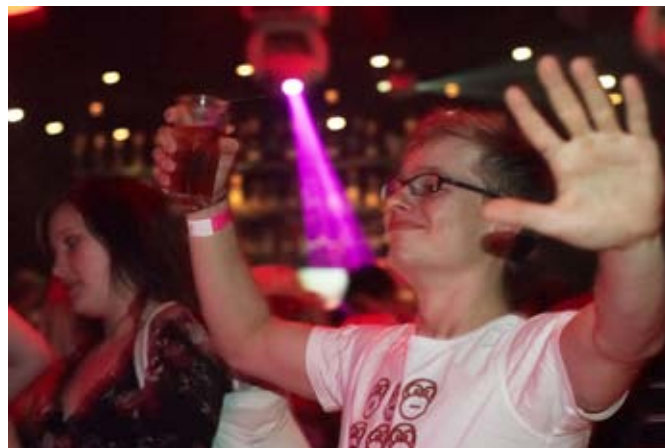
Puoleen yöhön mennessä tupa olikin jo täynnä. Yli tuhannen teekkarin, humanistin – ja mitä näitä nyt on – lisäksi juhliin oli eksynyt myös pari seiniä pitkin kävelevää hämähäkkimiestä. Illan aikana hukattiin, löydettiin ja taas hukattiin monta kaveria ja tuttua, tanssittiin pöydillä,

kuunneltiin Tomppaa ja juotiin softisdrinkkejä, mansik-kamargaritoja ja cuba librejä. Ajattele, drinkkejä! Ajautumatta konkurssiin tai edes velkakierteeseen!

Mmmm.... Loppu iltakin sujui hyvin, varmaan. Bussissa

oli ollut joku norjalainen, ja Pizza Servicessä oli kuulemma jatkot. Ja aamulla oli kahdeksalta harkat. Tai niillä oli jotka sinne meni. Kiltiksen sohvilla oli torstai-iltapäivänä jotain lahnoja. Ja koulun komein jätkä väitti, että meidän bileistä tulee krapula. No ei kyllä voi olla.

Seuraavan kerran sitten lokakuussa, 29. päivä.

P.S.

Tämän raportin tarkoituksena on selventää syyskuun kuudennentoista illan tapahtumia. Tulokset perustuvat laajoihin haastatteluihin, kuvamateriaaliin ja allekirjoittaneen omiin havaintoihin. Tutkimustulosten oikeellisuuteen saattaa vaikuttaa joidenkin lähteiden epäluotettavuus. Etenkin raportin viimeisessä kappaleessa ongelmaksi muodostui luotettavien lähteiden puute.

Teksti: Juhani Tolvanen

ESTIEM

ESTIEM-1001, 4 elämänopintopistettä

Estiem, pelkästään tuon nimen kirjoittaminen tekstinkäsittelyohjelmaani saa aikaan ahdistavaa päänsärkyä, yleistä voimattomuutta, kylmää hieää ja epämiellyttävän maun suussani. Toisaalta äskeiset tunteet voivat johtua herkkuviinifestareista, joissa taas kerran oli tarjolla kulttuuria kohtuuhintaan... Mutta vakavasti puhuttaessa (aikuisten oikeasti), ESTIEM eli European STudents of Industrial Engineering and Management on eurooppalaisten tuotantotalouden opiskelijoiden yhteinen järjestö, ja sen tarkoituksena on vaalia ja kehittää jäsenien suhteita ympäri Eurooppaa erilaisten tapahtumien merkeissä. Vaikka tavoite kuulostaa sellaiselta, minkä kokoomusnuoret olisivat voineet säätää pimeässä kellarihuoneessa (kuka tietää, vaikka säätivät?), sen taakse kätkeytyy oikeita ihmisiä, ajatuksia ja tapahtumia eikä sieluttomia kapitalistirobotteja!

Siihen, miltä ESTIEM voi näyttää opiskelijan silmin, ei ole olemassa yhtä ja oikeaa vastausta. Kuitenkin muutama sanaan tiivistettynä se on "halvin mahdollinen tapa nähdä Eurooppaa ja tutustua sitä asuttaviin ihmisiin" piste. Ja edellisessä lauseessa ei ole yhtään vääristetty tai edes taivutettu totuutta. Syy, minkä takia se on juuri tätä ja paljon muuta on, että paikalliset ihmiset jotka järjestävät tapahtumia, eivät tee voittoa ja suurimman osan kuluista maksavat yritykset ja yhteistyöjärjestöt. Ja

kun tähän vielä lisätään, että tiedekunta maksaa Indecsin jäsenille nimellisen osallistumismaksun, joihin kuuluu kaikki ruoka ja majoitukset, viikon reissulle maksettavaa jää vain matkojen verran. Ei ollenkaan paha. Halvempaa kuin koti-kotona käyminen!

Jos, ja kun, opiskeluaikalta on aikeissa saada käteen muutakin kuin tutkintoon vaadittavat nopat, tässä on Sinulle se kauan odotettu mahdollisuus. ESTIEMin järjestämiin tapahtumiin osallistuminen Indecsin jäsenenä on lapsellisen helppoa ja nyt ei enää tekosyyt auta:

Vaihe 1: ilmoita halukkuudestasi ILMAISEEN jäsenyyteen kv-vastaavalle joko sähköpostitse tai muilla mahdollisesti käytössäsi olevilla keinoilla.

Vaihe 2: saamillasi tunnuksilla kirjaudu www.estiem.org sivuston jäsenportaaliin.

Vaihe 3: etsi Events kohdasta mieleinen tapahtuma kymmenistä mahdollisuuksista.

Vaihe 4: ilmottaudu.

Vaihe 5: hankkiudu paikan päälle, pidä hauskaa ja tule takaisin?

Vaihe 6: hae Indecsin kotisivuilta löytyvällä hakemuksella osallistumismaksu takaisin tiedekunnalta (obs. Tiedekunta tukee matkojen osalta **pelkästään** Vision ja Europe 3D -nimisiä tapahtumia)

Vaihe 7: toista prosessi

Eli kaikki nyt kipin kapin ilmoittamaan halukkuudesta kv-vastaavalle keinolla millä hyvänsä. Jos olet jo jäsen niin voit hypätä edellisen vaiheen yli ja mennä suoraan portaaliin! Nyt on aika karistaa Suomen tomut jaloista ja siirtyä makeaan elämään.

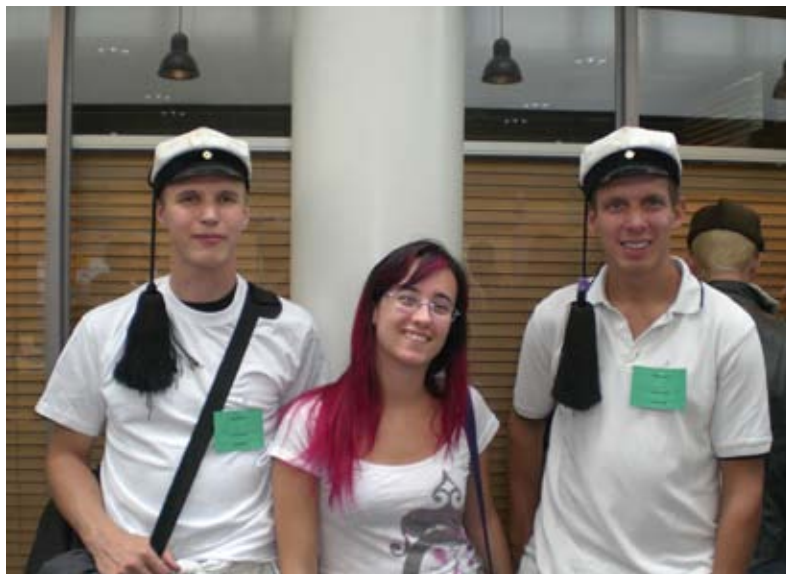
First days in Tampere

Orientation week, Anabel Pérez Díaz, Spain

After 2 weeks in Tampere I am already quite sure of something: I like this. I like the country, the people, and the university life here. I blame on the frenzied Orientation Week that they had prepared for all the exchange students. During that week I had not a free minute.

The first day I met my two tutors, Aaro and Juhani, and the rest of the group too. We would spend the next five days together almost all the time. That day we followed the two guys in white overalls all around the campus. We discovered the mysteries of the Juvenes restaurants and we enjoyed the after-lunch in the Indecs guild room, talking and laughing. Although that room is quite small and they prefer to have more space for themselves I think they will keep seeing us around to "take another cup of coffee". We also were in a wild guided tour through the K-supermarket corridors doing some translations: kana – chicken, kala – fish. After that we took our first beers together. Of course those wouldn't be the only ones of that week.

Every day, in the morning, we had some boring lectures but they were useful and we should attend to find out everything about health services, sports, accommodation... In the afternoon, the guys from INTO and the tutors always had some surprise prepared. A good example was the Campus Olympics, one of the craziest gymkhanas ever through different checkpoints around the campus. The tutors had to give us points for the performance and they accepted being bribed with beer or even candies.

During that week we also tried for very first time the Tampere night. Thanks to the Pub Crawl we reached to know different local bars. It is not bad although all the alcoholic drinks are quite expensive. That can be a problem for someone from Spain, where you can party with little money.

The week ended with a sauna party in the Teekkarisauna. That place is amazing. My Spanish friends didn't believe me when I told them that I had been in a party, dancing without my shoes, and with a sauna just next to it. Crazy.

The next week, after a couple of resting days, we, the new fuksis, had to swear our Fuksi Oath. We swore we would hate Turku, that we would attend to all the INTO events and that we would be proud of the H-TOWN (Hervanta) wherever we go. We sealed our oath with a drink that I prefer to ignore what was made of.

In short, we have done so many things that I cannot tell them all here and now. I can only repeat what I have said in the beginning: I love this country and I am sure that I will miss it when I come back to Spain. Furthermore I am amazed with the amount of things that everybody is organizing here. Every student is involved in some activity: tutors, guilds, INTO, different events... always is something going on. Just great.

Tutalainen maailmalla

Janita Seiplax - Budapest, Unkari

Vietin vaihtoaikani keväällä 2009 Unkarin pääkaupungissa Budapestissa. Vaihtokohdetta miettiessäni, pyöritelin eri vaihtokohteita mielessäni ennen lopullisen valinnan tekemistä. En juuri tiennyt Unkarista tai Budapestista paljoakaan etukäteen, enkä tuntenut opiskelijoita, jotka olivat siellä aikaisemmin olleet vaihdossa. Lopulta Unkarissa kuitenkin houkutteli sen sijainti ja huhun mukaan edullinen hintataso verrattuna Suomeen.

Asunnon hankin etukäteen jo Suomesta käsin Facebookin välityksellä. Liityin Budapest Erasmus ryhmään, jossa tarjottiin melko paljon asuntoja vaihtoon tuleville ja jossa myös muut vaihtarit etsivät kämppäkavereita itselleen. Kämppeksinä minulla oli ranskalainen ja italialainen tyttö. Unkarilainen tyttö, jonka asuntoa olin vuokraamassa tuli minua vastaan lentokentälle, joten minun ei tarvinnut itse toikkaroida kentältä asunnolle.

Unkari ja Budapest

Unkarissa on asukkaita n. 10 miljoonaa, joista 1,7 miljoonaa asuu Budapestissa. Budapestissa englantia osattiin melko hyvin, mutta ilmeisesti maaseudulla kommunikointi on haastavampaa. Hintataso on jonkin verran edullisempi kuin Suomessa, mutta ehkä olisin odottanut vielä edullisempää, kun Unkari tunnetaan yleisesti halvemman tason maana (myös Kela tuntee). Ilmastosta sen verran, että olin yllättynyt, kuinka kylmältä vielä helmikuussa tuntui. Kosteus tuntui tunkeutuvan luihin ja ytimiin. Lunta ei ollut saapuessani, mutta sitä satoi ehkä noin pari viikoksi. Kevät tuli onneksi selkeästi jo maaliskuussa, joten kauden kauan ei tarvinnut kylmyydestä kärsiä.

Budapest on kaupunkina todella mukava. Kaupunkia halkoo Tonava-joki, joka jakaa sen Budan ja Pestin puoleen.

Gellertin kukkulalta on hienot näkymät Pestin puolelle

Tonava

Budan puoli on kumpuilevaa ja vanhempaa, kun taas Pestin puolella maasto on tasaisempaa ja siellä sijaitseekin suurin osa kaupungin yöelämästä ja ostosmahdollisuuksista.

Julkinen liikenne toimii todella hyvin ja mihin vuorokauden aikaan tahansa. Öisin metrojen ja ratikoiden lopettaessa liikennöintinsä, aloittavat yöbussit ajonsa, joten kotiin pääsee myös silloin helposti. Budapestissa on maailman toiseksi vanhin maanalainen Lontoon metron jälkeen. Vaunuista huomasin, että aivan uudenuutukaisia ne eivät olleet. Metrolinjoja on kolme ja neljäs oli rakenteilla vaihtoaikanaani. Opiskelijat saivat 12 eurolla kuukausikortin julkisiin, joka mielestäni oli melko edullinen.

Unkarissa ja Budapestissa on lukuisia terveyskylpylöitä, joihin ehdottomasti kannattaa tutustua, jos sinnepäin eksyy. Itse tuli käytyä useita kertoja Szechenyin kylpylässä, joka on ehkä kylpylöistä kuuluisin. Kylpylän kolmessa lämmitetyssä ulkoaltaassa oli mukava lillua myös talvisin, kun ulkona oli pakkasta. Sisätiloissa puolestaan oli erilaisia pieniä terveysvesiä sisältäviä altaita.

Yöelämää kaupungissa myös riittää. Pidin todella paljon hämyisistä siistillä

tavalla epäsiisteistä pubeista, joihin Suomessa ei kyllä ole törmännyt. Usein nämä pubit vielä sijaitsivat hämärillä ja epämääräisen näköisillä kaduilla ja aina ulkopuolella ei välttämättä ollut minkäänlaista merkkiä, että sisällä jotain toimintaa olisi. Esimerkiksi suomalaisia kiehtova pikkupubi oli yllättäen Vittula. Muita vierailemisen arvoisia paikkoja ovat Szimpla, Humus ja Corvintető. Harmikseni en näiden pubien tunnelmaa pystynyt kameralla vangitsemaan, vaan se täytyy kokea itse. Alkoholin hinnoista sen verran, että kalleimmillaan taisin puolen litran oluen ostaa kahdella eurolla ja halvimmillaan 0,30 eurolla pubissa. Kiinnitin erityisesti huomiota siihen, että oluen hinta pubeissa ja kaupassa ei eronnut mitenkään huomattavasti toisistaan.

Kumpuileva Budan puoli

Unkarilaista ruokaa en ehkä heti menisi kauheasti kehu-
maan. Perinteistä unkarilaista
ruokaa on esimerkiksi Gulash,
suomalaisittain perinteinen
lihakeitto, johon on lisätty pap-
rikamaustetta. Kerran kävin
unkarilaisessa ravintolassa
Kispipassa, jossa ruoka oli
ihan ok makuista, mutta koos-
tumus oli yhtä mössöä. Joten
vaihtoajan tyydyin nauttimaan
perinteisiä kansainvälisiä ruo-
kia. Ravintoloissa ruuan hinnat
olivat edullisempia kuin Suo-
messä, ruokakaupoissa puo-
lestaan oletin hintaeron olevan
suurempi kuin se olikaan.

Klub Vittulasta 0,5 litran oluen saa n. 1,5 eurolla.

Opiskelu ja koulun oheistoiminta

Budapest University of Technology and Economics sijaitsee Budan puolella aivan Tonavan rannalla. Koulu on peräisin 1700-luvulta ja se koostuu useista erillisistä rakennuksista. Rakennukset eivät siis kiillelleet uudenu-
tukaistaan ja paikoin luokkahuoneet olivat hieman kulu-
neen oloisia.

Vaikka koulun nimessä mainitaan sana economics, mielestäni kurssitarjonnassa oli melko vähän talouden kursseja ainakin englanniksi. Useilla kursseilla oli myös läsnäolopakko, jolloin pois sai olla vain muutaman ker-
ran. Tämä hieman rajoitti kurssivalintaani (voi ei ☺), sillä

halusin viikolle myös muutaman vapaapäivän matkus-
telun vuoksi. Virallisia vapaapäiviä ei kevätlukukaudella
juurikaan ollut, vain pääsiäismaanantai taisi olla vapaa.
Kursseja minulla oli kevään aikana kuusi yhteensä 15
opintopisteen verran:

- Finance (2 op)
- Production Management (3 op)
- Hungarian Language (2 op)
- Hungarian Film Course (3 op)
- Introduction to Hungarian Culture (3 op)
- Communication Skills - English (2 op)

Käymilläni kursseilla suurin osa opiskelijoista oli vaih-
tareita, joten vaatimustaso ei ollut mitenkään korkea ja
sehän sopi. Olin tietoisesti valinnut helpohkoja kursseja,

koska en halunnut stressata tip-
paakaan koulun eteen vaan naut-
tia elämästä. Kahdella kurssilla
kuudesta oli tentti ja muissa täytyi
tehdä suullinen ja/tai kirjallinen
esitelmä.

Opiskelun taso vaihteli hieman
kurssista riippuen. Mielenkiintoi-
sin opettaja oli Production mana-
gement kurssilla. Joka tunnilla
kaikki asiat kääntyivät Japaniin,
josta hänellä omasta mielestään
oli todella paljon kokemusta 20
vuotta sitten tapahtuneen vierai-
lun vuoksi. Tunnilla oli eräs japa-
nilainen vaihtari, jonka ilmeistä
päättellen kaikki asiat eivät aina
pitäneet paikkansa. Lisäksi hän
aina jaksoi haukkua unkarilaisia

Naamiaiset

opiskelijoita tyhmiksi ja laiskoiksi ☺. Kulttuurin kurssilta jäi erityisesti mieleen se, että kuulemma vain miljoona unkarilaisista maksaa veroja, yleensä valtionpalveluksessa olevat. Kaikki muut kiertävät niitä minkä kerkeävät.

Todella positiivista koulun toiminnassa olivat mentorit. He järjestivät vaihtareille erilaisia bileitä ja matkoja. Oli tervetulopippaloita, unkarilaista iltaa, naamiaisia sekä juhlia, joissa vaihtarit esittelivät oman maansa. Suomen esittäytyessä esiteltiin tietenkin myös suomalaista teekkarikulttuuria aina Tampereen fuksikasteesta lähtien, mikä herättikin hieman ihmetystä muiden keskuudessa. Suomalainen ruisleipä graavilohella ja salmiakitkin näyttivät ihme kyllä maistuvan. Matkoja järjestettiin Puolan Krakovaan ja Romaniaan Transylvaniaan, joista Krakovassa olin itse mukana.

Matkustelu

Unkarin loistava sijainti keskellä Manner-Eurooppaa tarjoaa loistavat puitteet matkusteluun. Yksi syy Budapestiin päätymiseeni olikin sen keskeinen sijainti. Esimerkiksi Itävaltaan Wieniin pääsee bussilla edestakaisin 15 eurolla ja matka yhteen suuntaan on vain kolme tuntia. Lisäksi tarjoutuu mahdollisuus matkustaa paikkoihin, joi-

Unkarilainen ilta

hin ei ehkä muuten tulisi mentyä kuten Serbiaan ja Bosnia Hertsegovinaan. Esimerkiksi Serbian pääkaupunkiin Belgradiin pääsee Budapestista suoraan yöjunalla. Junan varustus ei aivan ole Suomen IC-vaunujen tasoa, mutta toisaalta matka yhteen suuntaan ei maksanutkaan kuin 15 euroa. Varsinkin yöjunissa kannattaa kuitenkin olla tarkkana taskuvarkaiden varalta. Minulla varastettiin käteisvarat Kroatian pääkaupungin Zagrebin ja Sarajevon välisessä yöjunassa. Kortit ja kamerat onneksi jätettiin, ettei loppumatka mennyt aivan pilalle. Muita maita, joissa tuli matkusteltua olivat Romania, Tshekki ja Puola.

Szechenyin kylpylässä kuumien ulkoallas on +40 C.

Kaikissa maissa, joissa olin ajatellut ennen vaihtoa käydä, tulin käytyä, harmikseni aika ei kuitenkaan riittänyt Unkarissa matkustamiseen. Budapestia lukuun ottamatta Unkarin muu osa jäikin minulta kokonaan näkemättä. Olisi ollut mukava nähdä hieman Unkarin maaseutua sekä maan suurin järvi Balaton, mutta ehkä maahan tulee vielä palattua, jolloin tarjoutuu uusi tilaisuus.

Niin kuin varmasti melkein jokainen vaihdon jälkeen toteaa, olen todella onnellinen, että tulin vaihtoon lähteneeksi ja vielä valinneeksi Budapestin kohdeekseni, suosittelenn!! ☺

KesäCasenPurku 2009

Tämän vuoden KesäCasenPurku järjestettiin kolmipäiväisenä 14.-16.8.09 Jämsässä. Osanottajia tapahtumalla oli ennätyselliset 40.

KCP alkoi perjantaina iltpäivällä sitä mukaa kun ihmiset suurimmaksi osaksi kimpakyydeillä saapuivat paikan päälle. Viikonlopulle ei ollut kaavailtu mitään erityistä ohjelmaa, vaan tarkoituksena oli viettää hauskaa viikonloppua kiltalaisten kesken. Perjantaina porukka pääsikin nopeasti tunnelmaan mukaan ja musiikin ja pullojen kilinän säestyksellä ilta taittui nopeasti yöksi. Elokuun lyhenevien iltojen vuoksi pimeys iski yhtä yllättäen, joten taskulampuille oli käyttöä, mikäli halusit löytää pilkkopimeässä saunalle.

Onneksi kovaääninen laulu antoi pieniä vinkkejä saunan sijainnista.

Sauna oli, kuten jo odotettavissakin oli, ääriään myöden täynnä, joten saunan ylälauteista sai käydä tiukkaakin

taistelua. Onneksi kaikki tutalaisina taisivat FIFO-periaatteen, joten vaihtuvuus oli hyvä ja uimaankin pääsi. Uimaan meno tosin saattoi tuottaa pieniä yllätyksiä, sillä laiturin päässä oli noin 30 cm vettä. Onneksi ihana hiekkaranta korvasi tämänkin puutteen.

Saunan jälkeen yö jatkui vaihtelevin menoin, toiset kaatuivat nukkumaan ja toiset jatkoivat aamuun saakka. Nukkumispaikan valinnassakin riitti valinnanvaraa, sillä niitä löytyi pehmeästä sängystä puolijoukkueteltaan asti.

Lauantai-aamu valkeni aurinkoisena ja päivän edetessä myös lämpötila nousi kesäisiin lukemiin. Lauantai kului ulkopelejä pelatessa sekä auringosta nauttien. Erityisesti beachvolley oli suuressa suosiossa, joten päivän aikana nähtiin niin kiivaita kamppailuja kuin myös pienellä huumorilla maustettuja otteluitakin. Myös hallitus juhlisti kesäänsä pitämällä kokouksen nurmikolla löhöillen.

Auringon jo laskiessa oli vuorossa lettujen paistoa. Letut osoittautuivat suureksi myyntimenestykseksi, joten taikinaa käytiin tekemässä illan mittaan muutama litra lisääkin. Muutoin viikonlopun ruokahuollosta aamupalaa lukuun ottamatta vastasi jokainen osallistuja itse, joten mökillä saattoi tutustua koko ruokalajien kirjoon. Eväiksi oli valittu niin perinteistä makkaraa kuin kunnon lihaakin, mutta saattoi viikonlopun aikana törmätä niin hernekeittoon, pizzaan, nuudeleihin kuin myös gourmet-herkkuihin.

Lauantaiyö sujui jo totuttuun tapaan, sillä sauna pullisteli edelleen liitoksistaan ja laulu raikasi. Myös mökin puolella tunnelma oli katossa ja porukka näytti viihtyvän. Osa keskittyi seurusteluun, toiset lauta- ja korttipeluihin ja taisi muutama jossain välissä torkahdaakin.

Sunnuntai tervehti väsyneitä KCP:laisia virkistävällä sateella, josta sai osansa myös killan mankka, joka oli unohdettu epähuomiossa yöksi ulos. Sunnuntain ohjelmassa oli mökin ja lähialueiden siivousta sekä tavaroiden pakkailua. Hyvällä yhteistyöllä mökki saatiinkin nopeasti kuntoon ja matka kohti kotia ja uutta opiskeluvuotta saattoi alkaa.

Kesäilta Padasjoella

Mitä tapahtui fuksien kesäbileissä 26.-28.6.

Erään kauniin keväisen toukokuun lopun päivän päätteeksi pysähtyi Kivilän Jesse laskeskelemaan haalari-projektin rahoja. Ilmeiseksi yllätyksekseen hän huomasi, että jopa ne kaksi holtittomanoloisesti rahojaan käyttävää tapahtumavastaavaakin olivat pysyneet budjetissa – itse asiassa rahaa oli jäänyt yli!

Muutamia päiviä kestäneen ”mistä näitä senttejä oikein tulee ja mihin ne nyt tuhlattaisiin” – keskustelun tuloksena päätettiin järjestää vielä kahdet pippalot; toiset kesällä ja toiset sitten syksymmällä. Nettiäänestyksellä päätettiin mahdollisimman monelle sopiva ajankohta. Valitettavasti tuo ajankohta ei käynyt tapahtumatiimin toiselle puolikkaalle (onko Norjassa leireileminen mukana edes kunnon syy?), mikä jätti allekirjoittaneen shoppailemaan lahtelaisesta ruokakaupasta sadoilla euroilla alkoholipitoisia juomia vain pikkusisko apunaan. Ja kyllä, kaksi nuorta naishenkilöä saa osakseen kohtuullisen määrän hämmästyneitä, paheksuvia ja huvittuneita katseita, riippuen tuijottelijan sukupuolesta ja ikäluo-

kasta, lastatessaan Karjalaa ostoskärryihin ja kassan kautta autoon kuin olut olisi kaupasta kokonaan loppumassa.

Suunnittelun ja shoppailun jälkeen lopulta koitti tuo kauan innolla odotettu viikonloppu. Kirjoittajan vanhempien osalta odotus tosin oli tainnut olla lähinnä pelonsekaista ihmetystä siitä, mihin sitä olikaan mökki oikein tullut luvattua. Viimeiset ostokset suunnattiin tekemään Padasjoelle. Paikkakunnan hulppean kokoisessa marketissa alun täsmällinen rahojen laskeminen uhkasi pullohylyjen kohdalla vaihtua hieman summittaisemmaksi ajatuksella ”otetaan vielä muutama, ni ei sitte ainakaan lopu kesken”, mutta onneksi rahiksemme oli paikalla pelastamassa tilanteen. Kärry kuitenkin täyttyi kaikesta muustakin (siis ruuasta, sitäkin piti ostaa, vaikka jotkut tällaista rahankäyttöä ihmettelivätkin) sellaisella vauhdilla, että kassalla saatiin taas jännittää budjetissa pysymistä. Huoli oli lopulta jälleen turha, ja matka kohti mökkiä pääsi alkamaan.

Mökille saavuttaessa ensimmäiset tehtävät olivat menneen fuksivuoden oppien jälkeen kaikilla kirkkaina mielessä; saunan lämmittäminen ja virvokkeiden viilentäminen. Molemmat sujuivat ilman suurempia ongelmia, ja viiden hengen porukkamme pääsikin nopeasti rentoutumaan lentopallokentälle ja pihalle ainakin osittain jo viilenneiden juomien ääreen. Muutaman tunnin kuluttua, siis arviolta yhdeksän aikaan, alkoivat muutkin yhdeksästätoista ilmoittautuneesta saapua paikalle, ja päästiin saunomaan. Päijänteen vesi oli lämmintä, ja saunassa laulettiin tuntikaupalla mitäpä muuta-kaan kuin teekkarilauluja.

Yleensä niin kätevä varaava kiuas kostautui kuitenkin yöllä, kun löylyt eivät enää lähes seitsemän tunnin saunomisen jälkeen meinanneet muutamille, nimeltä mainitsemattomille Osaston pojille, riittää. Asiasta enemmän tietävää henkilöä ei tähän hätään ollut tavoitettavissa, joten herrat omatoimisuudessaan alkoivat lämmittää toista, pienempää kiuasta. Se pienempi kiuas vaan kun ei satu olemaan hormissa kiinni ollenkaan (kai muillakin on ylimääräisiä kiukaita saunassa koristeina?). Seurauksena savua puski sisään aika tavalla, joten ikkunan toinenkin puolikas piti saada auki. Se on kuitenkin ulkopuolelta naulattu kiinni, mitä nämä sankarit eivät jostain syystä huomanneet. Monille miehille tyypilliseen tapaan tässä kohtaa lisättiin voimaa, ja kyllähän se ikkuna rikki särähtää, kun tarpeeksi kovaa hakkaa! Alkoholilla saattoi olla osuutta asiaan.

Kesän säätiedotuksille tyypilliseen tapaan luvattu hellepäivä osoittautui lauantaina ei-niin-helteiseksi. Iloinen ja pirteä seurueemme heräili kymmenen ja kolmen välillä kuka mistäkin; vaihtoehtoja kun löytyi laiturista, lattiasta ja sohvasta aina perinteisempään sänkyynkin. Grilli oli lämpimänä koko päivän, ja vähän viileämmästä kelistä huolimatta myös aurinkoa päästiin iltapäivällä ottamaan. Illalla naapuritkin, noin kuusikymppiset herra ja rouva, pistäytyivät tervehtimässä, itse vähintään yhtä iloisessa olotilassa kuin meidän joukkioimme. He kehottivat meitä ystävällisesti olemaan hieman hiljempaa, mutta unohtivat nopeasti toiveensa, kun puheeksi tulivat keittiöstä löytyvät kirkkaat perisuomalaiset juotavat, joista voisimme ehkä heillekin tarjota. Porukkamme komeat miehet saivat myös erityiset kehut rouvalta.

Ilta vaihtui yöksi, ja suurin osa seurueestamme päätyi nukkumaan viimeistään kuuteen mennessä edellisen illan uuvuttamina. Siis suurin osa, mutta ei se nimeltä mainitsematon, tällä kertaa neljän herran porukka, joka nukkumaanmenon sijaan lähti soutelemaan. Evääksi pakattiin lava olutta ja veneen sillä hetkellä kadoksissa ollut tulppa korvattiin ongenvavalla, joka työnnettiin pitkälle pohjasta läpi. Reitti kulki yhden karikon kautta molempien naapurien verkoille, jotka tietysti

tarkistettiin. Paluumatkalla toinen airo katkesi, ja jossain vaiheessa myös se ongenvapa, mutta muuten selvittiin ilmeisen kunniakkaasti rantaan. Sen jälkeen syntyneet vahingot piti vielä tulla selvittämään puoli kahdeksalta aamulla tuolloin jo ehkä hieman väsyneelle tapahtumavastaavalle.

Sunnuntaiaamu valkeni aurinkoisena, ja yön jäljiltä suurin osa seurueestammekin heräsi vaihteeksi sisätiloista. Päivän ohjelmaan kuului enää auringonottoa, pakkailua ja siivoamista. Jälkeenpäin saadun palautteen perus-

teella mökki oli meidän jäljiltämme jopa siistimmässä kunnossa kuin ennen sinne tuloamme – lukuun ottamatta tietysti ikkunaa, airoa, ongenvapaa, ja soutuveeneen reitillä pohjassa keikkunutta oluttölkkiä. Kaikesta huolimatta lopullinen palaute oli siis positiivista, ja tarinat naapureiden iloisesta vierailusta ja poikien souturetkestä herättivät suurta hilpeyttä kirjoittajan vanhemmissa.

Viikonlopusta jäi jälleen käteen kasa unohtumattomia sattumuksia, lausahduksia ja tapahtumia, joista muuta-

mille pääsee kuittailemaan vielä pitkään – ja toisaalta joista itse saa kuulla kuittailua varmasti vähintään yhtä pitkään! Kaikki mukana olleet varmasti muistavat reissulta teekkarilauluja paremmin Cheekin Tytöt – biisin, jota saatiin kuunnella päivällä, illalla, yöllä ja aamulla, vaikka kuinka olisi nukuttanut. ”Tytöt tahtoo pitää hauskaa...”. Hauskaa meillä porukan kolmella tytöllä ainakin oli, ja niin taisi olla muillakin! Kiitos siis kaikille, ehkä ensi kesänä uudestaan! Nyt jäädäänkin enää odottelemaan niitä syksyn bileitä...

Juhani Tolvanen, Arttu Hujanen & Lauri Isotalo
Kuvat: Juhani Tolvanen & Arttu Hujanen

Highway to Holy Land

Johtotähti ja kolme lahjatonta tietäjää

Talven kääntyessä kevääksi alkaa kaikille tuttu stressaaminen kesätoista, niiden hankkimisesta ja mahdollisuuksista tienata TEK:in suosituspalkkaa. Tieto pienestä taantumanpoikasesta ei myöskään ainakaan rohkaisut työnhaussa. Varmuuden vuoksi olikin hyvä miettiä vaihtoehtoja tekemistä kesälle. Opiskelu nyt on aina yhtä kivaa ja hyödyllistä, mutta reissaaminen on kuitenkin hieman houkuttelevampaa. Juhanin ehdottaessa pientä road trippiä ulkomaille, oli päätös lähteä reissuun lopulta varsin helppo ja jälkikäteen katsottuna myös oikea. Matkasuunnitelma jalostui hyvin nopeasti, ja kohdalaisen vähillä ennakkotiedoilla, muotoon "autolla Israeliin" ja matkalle lähtijöiksi varmistuivat Lauri, Juhani ja Arttu. Ensimmäisenä varsinaisena toimenpiteenä matka lyötiin lukkoon wapun aikoihin asiaan kuuluvassa nousuhumalassa ostamalla paluuliput Tel Avivista takaisin Eurooppaan. Näin kukaan ei voisi enää jänistää. Tämän jälkeen tarvitsi tehdä enää joitain pieniä ennakkojärjestelyjä, kuten ottaa rokotuksia, hakea viisumeja, sekä ostaa auto. Autoksi valikoitui lopulta oikea klassikkoyksilö, Länsi-Saksan lahja maailmalle: Mercedes-Benz 190E.

Eurooppaa etelään

Eurooppa, tuo kaikille jossain määrin tuttu ja turvallinen matkakohde. Matkan edetessä kaupunkien nimet vaihtuvat vinhaa vauhtia. Mitä näitä nyt on: Varsova, Krakova, Wien, Budapest jne. Takana jo monta tuhatta kilometriä, mutta kuitenkin yleisilme pysyy samana, ainoastaan perse tuntuu kestävän mersun penkkejä aiempaa paremmin. Jopa pelottavan hyvin -kohta kaikilla on rekkapenon perse. Ihmiset ja kielet vaihtuvat, mutta isompia eroja

Ensimmäinen parkkisakko, Budapest

Matkareitti

saakin sitten metsästää. Pieniä vivahde-eroja löytyy, mutta niin löytyy Tampereen ja Joensuunkin välilläkin. Maat ovat sellaisia mitä kaikki osaavat odottaa, suhteellisen organisoituja, tiet ajettavia, kirjaimet ymmärrettäviä ja ihmiset mukiinmeneviä. Suurin alueellinen ero edelleen muodostuu entisestä rautaesiripusta, mutta sekin on häilymässä kovaa tahtia EU:n pumpatessa kehitysrahaa Itä-Eurooppaan. Matkan ensimmäiset n. 4500km eivät tarjoile kulttuurishokkeja, tajunnanräjäyttäviä kokemuksia tai muutakaan erityisen mainitsemisen arvoista. Suurin ero maiden välillä ja täten myös arvailujen kohde on bensiinin hinta ja liikennekulttuuri. Joskus ne yllättivät positiivisesti, joskus se sai veren kiehumään ja v-käyrän nousemaan. Maininnan sivulauseessa vaatii ehdottomasti Puolan liikennekulttuuri, joka kaoottisuudessaan antoi hieman esimakua tulevasta.

Istanbuliin mennessä (jota pidämme Euroopan ja Lähi-idän rajana) on nähty jo sen verran erilaisia kirkkoja,

moskeijoita ja "vanhoja" kaupunkkeja, että alkaa oikeasti tekemään mieli nähdä jotain oikeaa. Kokea oikeasti erilaisia kulttuureita. Piristystä samojen naamojen seuraan toivat ajoittain kyydissä mukana tulevat tutut Aref ja Heikki kotosuomesta sekä puolan vahvistus Magda. Jälkimmäisen kanssa päädyimme matkustamaan lähes samaa reittiä Varsovasta Belgradiin. Ehdottomasti mielenkiintoisin kaupunki koko Euroopan puolella oli juuri mainittu Belgrad, ei sen rakennusten tai "kulttuuriperinnön" takia, vaan tapaamiemme ihmisten vuoksi. Käytännössä koko kaupungissa vietetyn ajan meillä oli ainakin yksi paikallinen näyttämässä

must see –mestoja ja paikallisten hengailupaikkoja. Ja kaikki tämä yhdellä viestillä Laurin ESTIEM-matkalla tapaamalle paikalliselle tytölle! Ehdottomasti matkan kohokohta tähän mennessä. Näin matkailuvinkkinä vielä Infacton lukijoille: älä mene Sofiaan, se on ihan paska paikka! Mutta niin se vain Eurooppa jää taakse ja Euroopan unionista päätettiin poistua tyyliä ja työntää rouva rajan yli Bulgariasta Turkkiin ilman mitään oikeaa syytä, jonkin fetisin kai sekin täytti. Turkkikaan ei vielä aiheuttanut sen suurempia kulttuurishokkeja, kaikki tuntui päällisin puolin toimivan, ainakin Istanbulissa, vähintään bulgarialaisella tasolla. Överin kokoisia moskeijoita ja helvetisti populaa siellä tietysti oli, muttei sitä mitä oltiin tultu hakemaan. Näin ollen oli aika siirtyä eteenpäin.

Jossain päin Puolaa

Läheinen Itämme

Autoa käynnistettäessä Istanbulin laitamilla alkoi tulla outo fiilis, koska nyt olimme oikeasti lähdössä tutusta ja turvallisesta täysin tuntemattomaan. Ei oikein tiennyt mitä tulevan piti. Edessä oli vielä 3vko terroristien harjoitusleirejä, itsemurhapommittajia ja helvetiä maan päällä. Tai ainakin niin luulisi, jos uskoisi mitä uutisissa näkee ja kuulee Syyriasta, Jordaniasta ja Israelista. Todellisuudessa Istanbulissa taakse jäiväin iso kasa ennakkoluuloja, pilvinen ja sateinen sää sekä inhimilliset lämpötilat. Edessä oli reissun ehdottomasti parhaat ajat!

Turkista ei Istanbulin jälkeen tosin jäänyt kovin paljoa enää käteen. Huippuunsa treenatut istumalihakset, ajatuksettomiaan matkanteekoon turtuneet aivot sekä yllättävän hiljaiset ja hyväkuntoiset tiet mahdollistivat koko Turkin läpi ajamisen yhdellä kertaa. Turkkiin jäi vain Vanhan Rouvan nostattama pölypilvi, kun hän sulavasti liiti maan läpi nopeuden ollessa n. 140km/h (joka ehkä oli "pieni" ylinopeus, mutta minkäs teet, kun tietä on silmäkantamattomiin ja muita autoja ei nimeksikään).

Reissun ehdoton kohokohta oli Syyria. Turisteja ei nimeksikään, ystävällisimmät ihmiset mitä on missään tavannut sekä mahtavat kaupungit! Maan viehätystä eivät onnistuneet edes himmen-

Turkin vuoristossa

Syyrialaisessa kodissa teellä

kuin riittävästi normaalia hikeä. Kaupungeista ylitse muiden nousi Syyrian sydän ja maailman vanhin kaupunki Damaskos. Varsinkin kaupungin vanhassa osassa pääsi vielä haistelemaan "aitoa" Lähi-Itää, joka ei ole vain täynnä Kiinassa tehtyä turistirihkamaa. Tähän aitoon henkeen kuului luonnollisesti myös hieman rasittavia piirteitä kuten tinkaaminen. Aina. Kaikesta. Kun sen miljoonannen kerran neuvottelee vesipullon hinnasta, alkaa se eksotiikka ja kaupankäynnin ilo häipymään jopa tutalaisen silmissä. Juhani myös keksi itselleen hieman lisää tekemistä hukkaamalla ensimmäisenä suomalaisena passinsa Syyriassa...

tämään kaoottinen liikenne, lamauttava helle tai byrokratian määrä. Maahantulo Syyriaan oli ennalta hieman jännittänyt, ja olimme valmistautuneet siihen, no, emme oikeastaan mitenkään. Meillä ei ollut Syyrian viisumeita, ei auton vakuutuksista kertovaa Carnettiä, eikä juurikaan tietoa rajalla tapahtuvista muodollisuuksista. Rajalla ei puhuttu myöskään englantia, eikä mitään muutakaan yhteistä kieltä oikein löytynyt. Tästä huolimatta ainoastaan viisi eri tiskiä, kolme eri rakennusta, erittelemätön määrä dollareita, lukemattomia leimoja ja kolme tuntia myöhemmin olimme auton kanssa sisällä Syyriassa. Pieniä vaikeuksia aiheuttivat myös aakkosten vaihtuminen arabialaisiksi, sekä ensimmäisessä ravintolassa huomattu seikka etteivät arabit käyttäneetkään meille tuttuja "arabialaisia" numeroita. Näistäkin selvittiin lopulta varsin helposti, sillä isommilla teillä oli opasteet myös latinalaisilla aakkosilla ja uudet numerotkin oli varsin helppo oppia.

Päiväunet olivat Lähi-Idässä melkein pakolliset, koska helle oli niin kova ettei yksinkertaisesti jaksanut liikkua koko päivää. Syyriaan ei ole myöskään levinnyt länsimainen rantakulttuuri, joten päivät oli pakko kuluttaa kaupungeissa tai aavikolla, jossa kävimme katsomassa jäätävän kokoista roomalaista rauniokaupunkia ja kivenheiton päässä Irakin rajasta. Tässä vaiheessa matkaa olimme jo niin tottuneita etelän lämpöön, ettei edes ilmastoimattomalla autollamme ajelu läpi Lähi-Idän aavikoiden, tai pieni pelko bensa loppumisesta paluumatkalla, nostanut tuskan hikeä pintaan. Ainoastaan enemmän

Syyrian jälkeen alkoi kroppa ja pää olla jo sen verran kovilla, että Jordaniassa päätettiin ottaa tsillimmin ja päädyttiin tekemään kuka mitäkin. Jordanian pääkaupunki Amman oli päivässä nähty ja päätimme ajaa perinteisemmän rantaloman perässä etelään Punaisen meren rannalle. Matkalla tsekkasimme myös Lähi-idän must-see-kohteista Petran, Indiana Jonesin puuttuminen vain hieman laimensi kokemusta. Perillä Juhani sukelteli pari päivää ja pääsi ottamaan osaa juhlaan, missä uhrattiin elävä lammis ja syötiin se. Arttu ja Lauri päättivät päivän snorklailun jälkeen ajaa aavikolle viettämään yötä beduiinin kanssa. Beduiini jonka teltassa yövyttiin olikin yksittäisenä henkilönä kauimpana kaikesta siitä mihin Suomessa ja länsimaissa on tottunut; luku- ja kirjoitustaidon, ketjussa shishaa polttava 19-vuotias jannu, joka

Damaskoksen liikennettä

King's Highway, Jordania

oli asunut aavikolla viimeiset 7 vuotta yksin. Jordaniasta myös saatiin koko matkan ainoa ylinopeussakko Laurin ajaessa hurjaa 125 kilometria tunnissa lähes tyhjällä kaksikaistaisella motarilla keskellä ei-mitään.

Reissun viimeisenä kohteena oli Israel, missä oli alkuperäisen suunnitelman mukaan tarkoitus käydä katsomassa maailman pyhimpiä ja kauneimpia paikkoja. Ensinnäkin koko maahan pääsimme saapumaan päivän myöhässä autossa ilmenneiden "tekniisten vikojen" takia.

Suuntasimme joka tapauksessa ehkä maailman kuuluisimpaan, kolmen uskonnon pyhään kaupunkiin, Jerusalemiin. Perillä tsekkasimme koko kolmikon pyhät paikat, eli itkumuurin, Pyhän haudan kirkon kuin kalliomoskeijankin. Suurten uskonnollisten herätysten antaessa odottaa itseään kiertelimme Jerusalemin vanhan kaupungin sokkeloisilla kujilla ja basaareissa, jotka tosin hävisivät Damaskoksen vastaaville. Päällimmäiseksi kaupungista jäi mieleen joka puolella olevat sotilaat ja poliisit. Loihan se tiettyä turvallisuuden tunnetta kun oman hostellinkin

katolla päivysti 24/7 pari rynnäkkökiväärimiestä. Lisäksi paikalliset varusmiehet saivat kantaa asetta lomilla ollessaan, jolloin parikymppinen nainen korkokengissä, minihameessa toisessa kädessä käsilaukku ja toisessa rynnäkkökivääri kovat piipussa oli aivan normaali näky.

Matka alkoi olla jo aika lopussa, kuten ehkä matkaajatkkin, ja siirryimme Kuolleen meren kautta, jossa kellumiseen kyllästyy noin vartissa, viimeiseen kaupunkiin, Tel Aviviin. Ehkä silmiinpistävin asia kaupungissa on sen täydellinen vastakohtaisuus Jerusalemiin. Kaikki rakennukset uusia, koko kaupunkia reunustaa kilometrien pituinen biitsi, mistään uskonnoista tai muusta pyhydestä ei tietoaakaan ja yleinen fiilis kaupungissa on todella vapaa ja

Tie Petrasta Aqabaan, Jordania

rentoutunut. Matkan viimeiset pari päivää piti-
 vätkin sisällään lähinnä rannalla loikoilua ja ehkä
 maailman säälittävimmät surffausritykset.

Lopulta oli luonnollisesti aika palata takaisin ja lentoko-
 neen rengaiden koskettaessa Tampere-Pirkkalan kiitora-
 dan asfalttia tunnelma oli aika ristiriitainen. Toisaalta oli
 todella mukavaa päästä taas nukkumaan omaan sän-
 kyyn, ajamaan liikenteessä jossa sääntöjä jopa nouda-
 tetaan ja ennen kaikkea eroon niistä kahdesta naamasta
 jota oli tuijottanut kuusi viikkoa putkeen. Toisaalta taas
 kaikki on jopa vähän turhankin tuttua ja turvallista. Yhtä
 kaikki matka oli ohi, ja paluu arkeen edessä. Onkin hyvä
 vähän arvioida reissun sisältöä jälkikäteen. Vaikeuksia ja
 ongelmia oli tietysti reissussa ollut oma osansa, mutta ne
 olivat lopulta aika pieniä; kukaan ei edes kuollut. Suurta
 henkistä kasvua ei kellään matkaajista ollut havaittavissa,
 mutta loistavia kokemuksia ja muistoja senkin edestä.

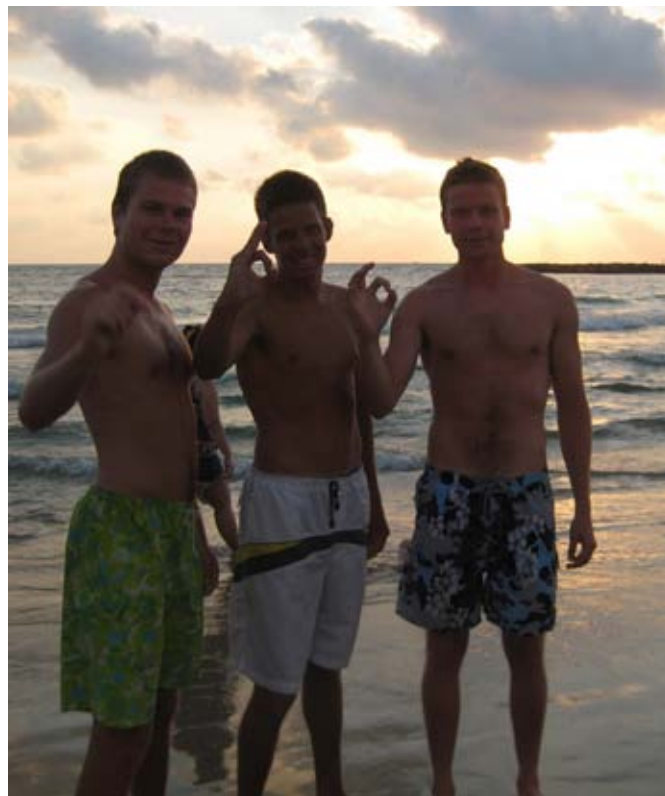
Facebookissa Highway to Holy Land –groupissa reis-
 susta voi lukea lisää mietteitä ja tarinoita, sekä nähdä
 lisää kuvia (mm. Mitä tapahtui Israelin ja Jordanian
 rajalla, mitä autolle kävi ja ohjeet miten hankkia uusi
 passi Syyriassa).

Ruoka

Olenainen osa matkailua on tutustuminen paikallisiin
 ruokiin. Pizza- ja burgeri-linjalla eteenpäin puskeva mat-
 kaaja menettää väistämättä osan paikallisesta kulttuu-
 rista. Meillä oli tavoitteena kokeilla mahdollisimman monia
 ruokia mahdollisimman autenttisissa ympäristöissä. Usein
 löysimmekin itsemme paikallisten täyttämästä kulmara-
 vintolasta arvailmasta arabiankielisen menun sisältöä ja
 osoittelemassa viereisten pöytien ruoka-annoksia. Seu-
 raavassa muutamia äärimmäisyyksiä.

Halvin

Humus leivällä Damaskoksessa. Etsiessämme ruo-
 kapaikkaa souqin (kauppa-alue) sivukujilla kysyimme
 humusta valmistavasta avokeittiöstä annoksen hintaa.
 Kokki ei osannut englantia ja sormella osoittamisen jäl-
 keen hän ymmärsi meidän haluavan humusta. Hän otti
 saavista ison kauhallisen ja kaatoi sen muovipussiin.
 Kysyessämme hintaa hän antoi pussin meille, sanoi
 sanan "free", hymyili ja jatkoi töitään. Kysyessämme
 leipäpinoa kantavalta mieheltä, mistä leipiä pystyi osta-
 maan, hän antoi meille leivän per mies ja jatkoi mat-
 kaansa mitään sanomatta. Söimme ilmaisen ateriamme
 sivukujalla laatikon päällä. Samanlainen ateria olisi mak-
 sanut alle euron ravintolasta ostettuna.

TJO, Tel Aviv

Eksoottisin

Lampaan aivot Damaskoslaisessa katuravintolassa.
 Ruoka valittiin isosta kasasta sisäelimiä. Aivot tarjottiin
 kahden vehnäleivän kanssa ilman ruokailuvälineitä. Lei-
 västä repäistiin pala ja sillä kouraistiin palanen aivoista.
 Maku oli erittäin mieto ja rakenne muistutti lähinnä sientä.
 Ruokajuoma muistutti lähinnä vedellä laimennettua pii-
 mää.

Itse tehty

Jauhelihaa, pastaa, tomaattimurskaa, free food-hyllystä
 löytyneet mausteet ja lisukkeet. Kulinaristinen makuko-
 kemus, joka maistui yhtä hyvältä joka maassa ja kaupun-
 gissa.

Hienoin

Kukon kivekset tyylissä ravintolassa. Viipaloidut
 testikset maistuivat lihan ja maksan risteetykseltä.
 Lisukkeena tarjotut ranskalaiset eivät sopineet kulina-
 ristiseen kokonaisuuteen. Kokonaisuutena varsin mie-
 hekäs ateria

Tutalaisen kesä

Töitä, opiskelua ja kaikkea siltä väliltä

Kesänviettotapoja löytyy yhtä monta kuin kesänviettäjiäkkin. Infacton toimitus selvitti, mitä tutalaiset ovat tehneet kesän aikana. Tässä muutamia tarinoita.

Kohmeinen kesä

Vuoden vaihtuessa oli jo lähes selvät kesäsuunnitelmat, sillä tiesin saavani edellisen kesän työn myös tulevaksi kesäksi. Finanssikriisin takia oli turha odotella parempia hommia hakulomakkeiden täyttelystä huolimatta, joten päädyin jälleen Saarioisen Sahalahden tehtaalle lähettämötyöntekijäksi. Toukokuun sitten kääntyessä kohti loppuaan käänsin auton nokan kohti Sahalahteä, joka sijaitsee Kangasalla 35km:n työmatkan päässä Hervannasta. Seurakseni matkoille sain erään Man@gerilaisen, joka oli töissä samassa vuorossa kanssani. Ensimmäisenä työpäivänä en paljoa perehdytystä tarvinnut ja saatuani vanhan tutun pakkasvaatekerran pääsin rutiinihommien pariin: Tehtävänä on kerätä keräilyringistä kauppojen tekemiä einestilauksia ensin eineslaatikoihin ja edelleen koota eineslaatikot pinoiksi trukkilavoille, jotka vie-dään pumppukärryillä kelmutukseen. Keräilyn aikana tuotteet kävivät hyvinkin tutuiksi aina maksalaatikosta ruishampurilaiseen ja kasvispyöryköistä Toscanalaiseen tomaattikeittoon. Lopuksi keräilylistat kuitataan kerätyiksi omalla henkilönumerolla, jotta työnjohtajalla on aineistoa seurata jokaisen työläisen henkilökohtaista työpanosta vertaamalla kerättyä määrää ohjearvoihin.

Työtehtävän positiivisia puolia on tehtävän itsenäisyys: ei tarvitse olla sitoutunut tietyn tuotantolinjan tahtiin, mitä esiintyy tehtaassa muilla osastoilla, ja työpäivän voi tauottaa oman mielen mukaan, kunhan kerää riittävästi tilauksia päivittäin. Tietenkin ajan mittaan työ rupeaa tympimään, kun mielenkiinto ei voi millään pysyä yllä tekemällä samaa päivästä toiseen. Useampaan otteeseen kesän aikana tuli mietittyä, että voisihan loma-ajan muillakin tavoilla viettää kuin ihmetellä sormet ja varpaat kohmeessa lämpimien kesäpäivien kulumista samalla, kun lähettämön lämpötila lähentelee pakkasasteita. Työn negatiivisuutta onneksi pehmentää TEK:n harjoittelijapalkkaa muutaman satasen pidempi tilinauha ja työ-suhde-etuna tulleen tehtaansuomalaisen reilusti normaalia ruokakauppaa halvemmat hinnat. Kesän ainoa loma-viikko osui fuksiviikolle, jonka vietin sitten etelän läm-mössä ja nyt voi taas iloisin ilmein palata kouluun, sillä

opiskelu on verrattavissa miltei lomailuun työntäyteisen kesän jälkeen. Tuleva talvi tosin tuleaa eroamaan edellisestä ainakin sen suhteen, että jatkan Saarioisilla ekstraajana, mitä en aiemmin ole tehnyt. Eli taisin jokusen tilauksen täyttää ihan oikein kesän aikana, kun tilaisuus jatkamiseen tarjottiin, ja jatkossa olenkin jo "kokenut elintarviketyöläinen" kuulumalla kakkospalkkaryhmään. Työntekokin tuntuu hieman erilaiselta, kun töihin voi mennä silloin, kun itselle sopii ja se hieman tasapainottaa pelkkää opiskelua ja opiskelun oheistoimintaa.

Iiro Hietala

3. vuosikurssi

Kandivaiheen sivuaine tuotantotekniikka

Motivaation palautusta

Kuten valitettavan useat muutkin kesät, niin myös tämä meni aivan liian nopeasti. Pääosan siitä vietin Kotkassa töiden parissa. Pitkän, hartaan ja laihoihin tuloksiin päättäneen työnhaun jälkeen päädyin töihin samaan firmaan, jossa olen useita aiempiakin kesä vietänyt. Taantuman ansiosta kyseiselle tehtaalte palkattiin kesätyöntekijöitä ainoastaan tuotannon puolelle, joten kesä meni rattoisasti pyöräkuormaajalla ajellessa ja tuotantoprosessia valvoessa tietokoneen ruudulta. Työtehtävät olivat pääasiassa melko yksinkertaisia, mikä tuntui alkukesästä tervetulleelta vaihtelulta opiskelulle. Kesän edetessä palautui kuitenkin taas elävästi mieleeni, miksi lähdin opiskelemaan. Tässä mielessä kesätyöt täyttivät täysin paikkansa opiskelumotivaation palauttajana.

Koska töitä ei ollut koko kesäksi oli aikomukseni viettää vajaan kuukauden verran ansaittua lomaa. Loppukesästä tämä loma katkesi naisten jalkapallon EM-kisojen Tampereen peleissä työskentelyyn. Ulkomaalaisten fanien kanssa keskustelu piti mukavasti yllä kielitaitoa, joka oli Suomessa vietetyn kesän jäljiltä käytön tarpeessa. Muutamilla lomaviikoillani tutustuin kesäiseen Suomeen parilla mökkireissulla sekä vierailemalla muun muassa Ruisrockissa Turussa ja Sonispheressä Porissa. Onnis-

tuneena reissuna täytyy myös mainita kesän lopulla pidetty KCP. Kesän parhaimpiin saavutuksiin luen kuitenkin pitkään työn alla olleen Fysiikan työt I kurssin loppuun suorittamisen. Kokonaisuutena olen tyytyväinen kesääni. Sain kuin sainkin töitä vallinneesta taloustilanteesta huolimatta, minkä lisäksi ehdin myös lomailemaan muutamia viikkoja. Loma täytti myös hyvin tehtävänsä opiskelumotivaation palauttajana.

Miikka Kunnari, 4 vuosikurssi, Pääaine: teollisuustalous, Sivuaineet: tuotantotekniikka, kestävä tuotanto

Markkinatutkimuksesta tuotekehitykseen

Kesäni alkoi heti vapun jälkeen, 4.5. maanantaina, kun astuin kesätyöpaikkani ovesta sisään. Edessä piti olla 4 kuukauden puristus markkinatutkimukseen liittyen sekä markkinointi- ja myyntimateriaalien kehittämistä. Ensimmäiset pari viikkoa menikin hyvin paljolti näissä merkeissä, mutta jo kolmannen viikon alkaessa työnkuva muuttui merkittävästi. Markkinatutkimus päätettiin ulkoistaa ja minut laitettiin kehittämään uutta järjestelmää PK-yrityksille. Käytännössä projektin suunnittelu kehityksestä pilotointiin sekä edelleen lanseeraukseen ja markkinointiin kaatui kokonaisuudessaan minun vastuulleni.

Työt etenivät kesän aikana hyvin, pilotointi on järjestelmässä jo käynnissä ja tein jatkosopimuksen kyseiseen yritykseen opiskelujen ajaksi. Toimin siis Logia Software Oy:ssä myynnissä ja markkinoinnissa, sekä tuotepäällikkönä kesällä kehittämässämme tuotteessa. Töiden puolella siis tehtävää riitti ja riittää edelleen, mutta onnekseni ehdin tekemään muutakin. Pari kesäkurssia tuli käytyä sivuaineeseen liittyen ja Japanissakin tuli pyörähdettyä kymmenen päivää kesäkuussa. Disney Landissakin tuli siis vierailtua.

Kesä meni erittäin nopeasti ja tekemistä riitti. Kuitenkin töiden jaksottaessa viikkorytmiä ei kesän aikana tullut missään vaiheessa kiire ja näin ollen ehdin myös hieman rentoutumaan. Tehtävissäni sain erittäin paljon arvokasta kokemusta tulevaisuutta varten ja sen takia olen tyytyväinen valintaani, myös rahallinen korvaus miellyttää aina jonkin verran. Opintoja jatkan nyt syksyllä innolla ja toivon, että en saa kalenteriani liian ruuhkaiseksi.

Vesa-Matti Marjamäki, 3. vuosikurssi, Pääaine teollisuustalous, sivuaineet kudosteknologia, ohjelmistotekniikka ja logistiikka (ylimääräinen)

Kesä hikipinkona

"Kiitos hakemuksestasi. Saimme kesätyöpaikkoihimme liittyen yli 1000 hakemusta, joiden joukosta valintamme ei ikävä kyllä tällä kertaa kohdistunut sinuun. Kiitos kuitenkin hakemuksestasi ja hyvää kesää."

Talven mittaan tuli läheteltyä kesätyöhakemuksia vähintäänkin $n + 1$ yritykseen, joista kuitenkin tuloksena oli ainoastaan edellisen kappaleen kaltaisia vastauksia. Keväällä alkoikin olla jo selvää, ettei töitä ollut näköpiirissä, joten jotakin muuta "kehittävää" toimintaa piti keksiä. Tänä kesänä mahdollisuuden tuohon "kehittävään" toimintaan tarjosivat avoimen yliopiston järjestämät kesäkurssit.

Kesän lukujärjestyksestä löytyikin mukavasti ensimmäisen vuoden tutalaiselle sopivia kurseja, joista valintani kohdistui algoritmimatematiikkaan, tietojohdamisen peruskurssiin ja yrityksen talous – opintojaksoon. Lisäksi kävimme yhdessä Autekilla opiskelevan parini kanssa suorittamassa muutaman ensimmäisen fysiikan laboratoriomittauksen kesäkuun aikana. Kaikki siis kandidaatin tutkinnon pakollisia opintoja ja lisäksi ohjelukujärjestyksessä toiselle opiskeluvuodelle suunnattuja opintoja – näin sain mukavasti opiskeltua "pois alta" tulevalle vuodelle suunniteltuja opintojaksoja.

Kurssit ajoittuivat kesä- ja elokuun ajalle siten, että heinäkuu omistettiin puhtaasti lomailulle. Kesäkuussa ratkottavina olivat algoritmimatematiikan tehtävät fysiikan töillä höystettynä ja elokuussa väännettävinä yrityksen taloudessa käsiteltävät yleisen ja johdon laskentatoimen ongelmat. Tietojohdamisen peruskurssin suoritin puhtaasti kirjatenttinä, enkä siis juurikaan istunut luennoilla.

Kesäkurssien opetuksesta vastasivat hieman eri tahot kuin normaalin lukuvuoden opintojaksoilla. Algoritmimatematiikan vastuupettajana toimi unkarilainen jatko-opiskelija L. Major, tietojohdamista luennoi tutkija J. Myllärniemi ja yrityksen talouden opetuksesta vastasivat teollisuustalouden laitoksen alaisuudessa toimivan CMC-tutkimustiimin jäsenet. Uusien opettajien kanssa toimiminen oli mukavaa vaihtelua, vaikkakin matematiikan tuntien ajoittaiset kieliongelmat ja yrityksen taloudessa tunne luentojen valmisteleminen muudesta välillä hieman ärsyttivät.

Kolme kurssia kesän aikana oli riittävän kevyt "annos", jonka myötä myös kesä- ja elokuu tuntuivat normaalia lukuvuotta kevyemmiltä. Heinäkuussahan opetusta ei tosiaan järjestetty, vaan silloin oli aikaa keskittyä täysveriseen lomailuun. Riittävän kevyen opiskelutahdin myötä motivaatiota opiskella riittää myös näin syksyn alkuun, eikä vielä ainakaan ole havaittavissa mitenkään keskimääräistä suurempaa väsymystä. Tokihan kesällä kerätyt hieman toistakymmentä opintopistettä lämmittävät myös mieltä, eikä tarvitse "hajoilla" enää esim. tietojohdamisen harjoitustöiden kanssa.

Kesäopinnot ovat varsin suositeltava ja harkittava vaihtoehto mikäli kesätöitä ei jostakin syystä tahdo löytyä. Toki olisin itekin mieluummin netonnut hyvät rahat töiden muodossa, mutta ei tämäkään kesänviettomalli missään nimessä huono vaihtoehto ollut.

Lauri Vuorinen

2. vuosikurssi

Pääaine: Tuotantotalous

Sivuaine: Hypermedia

Kuinka epäonnistuin syrjäytymisessä

Kyttäävä pomo, pikkusieluiset työkaverit ja varvasväliltä maistuva automaattikahvi – kukapa teekkari ei haaveilisi työelämästä. Tänä kesänä päätin kuitenkin olla rohkeasti erilainen ja elää jokaisen keski-ikäisen etäistä haavetta: kesätyöttömyyttä. Miksi käyttää 25 vuotta oravanpyörään, kun siitä voi hypätä pois ilman ainuttakaan juoksuaskelta?

Koska kesälle oli saatava tavoite, oli luonnollista hakea synergiaetuja työttömyyteen hyvin sopivasta syrjäytymisestä. Kenties voisin kesän loppuksi anoa sosiaali- ja terveysministeriöltä tai EU:lta rahaa syrjäytymistä ehkäisevään työhön? Arvioin ratkaisun

.....
kesäextra
 .....
 kassavirrat vahvasti positiivisiksi ainakin pullo-
 lopantit huomioiden.

Ensimmäinen este syrjäytymistavoitteen saavuttamisessa oli kesätuen hakeminen. Teollisuustalouden laitos onneksi tuki tavoitteitani jättämällä muiden laitosten esimerkistä huolimatta 3.-n:n vuoden kurssit tarjoamatta. Pvn't tosin lipsahti lukujärjestykseen.

Matkalla syrjäytymiseen ilmutui toinenkin töyssy. Juuri, kun aloin päästä terassien makuun, alkoi loppukeväästä aloitettu Demolan case-projekti painaa päälle. Siinä sitten taas istuttiin porukalla iltoja atk-luokissa, pelattiin petankkia ja väännettiin Nokialle slai-
 deja go-to-market –strategiasta. Haaveeni karkasi yhä kauemmaksi.

Nokian kontaktien loma alkoi ja projekti jäi ehdotusten pitchauksen, ryhmien yhdistämisen ja yhden messupäivän jälkeen tauolle. "Haa", ajattelin, tästä voisi aloittaa rehellisen syrjäytymisen. Epäonnekseni vietin heinäkuun tehden rahoituksen erikoistyötä, puhuen politiikasta, veneillen, juottamassa kaasoa, nähden (pitkästä aikaa) sukulaisia ja pelaten kesäkyökkää. Yritin uskotella itseleni eläväni työssäkäyvän naisen rahoilla, mutta sekään ei oikein pitänyt paikkaansa.

Jotain oli tehtävä ja nopeasti. Otin kaverini kanssa pikalennot Kiinaan ja toivoin, että voisin siellä päästä sosiaalisten turvaverkkojen ulottumattomiin. Juoksin pakoon uhreiksi joutuneita huijareilta Shanghaissa, jouduin taifuuniin Nanjignissa, kyllästyin kiinalaiseen ruokaan Hong Kongissa ja hukkasin kengät saasteisessa Guangzhoussa. Kiinalaisista huono-osaisistakaan ei ollut mentoroijiksi, koska rötväämisen sijaan he tekivät ympäri viikon 16-tuntista päivää rakennustyömailla. Palasin Suomeen puku päällä ja ruskeana tunnustaen tappioni.

Kesätyöttömyys memi tavoitteiden suhteen penkin alle, mutta motivaatio jatkaa keski-ikäistymistä kasvoi. Seuraavaksi testipenkkiin ruuvataan pikkujoulut ja "konferenssimatka" Mallorcalle. Tosin kaipa tässä voisi opiskelakin taas.

Johannes Mamia

3½:s vuosikurssi

Pääaine Teollisuustalous

Sivuaineet energiatekniikka & ohjelmistotekniikka

Dippaa, dippaa

Vietin kesäni pitkälti töissä Tampereella. Olen työskennellyt samassa paikassa fuksivuoden keväästä lähtien, mutta tänä kesänä työstin lähinnä vain diplomityötäni. Alkukesän päivät kuluivat siis pääosin toimistolla sisätiloissa aiheeseeni liittyvää kirjallisuutta tutkien. Juhannuksen jälkeen pääsin jo hieman kirjoittamisen makuunkin, vaikka sivuja ei ehkä kertynytkään ihan siihen tahtiin kuin olisin toivonut. Iso D vei ajastani siis suurimman osan, mutta tein hommia välillä myös muihin projekteihin. Se toi kesään mukavaa vaihtelua sekä tarjosi taukoja ankaaraan pohdintaan. Joidenkin projektien yhteydessä pääsin myös maastoon kiertelemään Hämeen kesäisiä maisemia.

Heinäkuussa pidin ansaitun kolmen viikon loman pienen maailmanympärimatkan merkeissä. Suuntasin Tokion kautta Australiaan Surfers paradiseen hakemaan kiltamme oman muumimamman kotiin vaihdosta. Kotimatalla pysähdyimme Fidzin paratiisisaarilla, Las Vegasissa, Los Angelesissa ja New Yorkissa. Elämäni rusketuksen saaneena palasin elokuun alussa töihin tienaamaan ja odottamaan luottokorttilaskuja.

Onneksi kesään mahtui rentoutumista ja upeita kokemuksia, sillä viidennestä ja viimeisestä opiskelusyksystäni näyttäisi tulevan kiireinen. Dippa työllistää vielä vuoden loppuun, ja lisäksi pitäisi jaksaa hoitaa muutamat viimeiset kurssit sekä tietenkin löytää aikaa myös vapaa-ajalle.

Iida-Maria Rantanen

n. vuosikurssi

Pääaine: Logistiikka ja kuljetusjärjestelmät

Sivuaineet: Yhdyskuntatekniikka, yhdyskuntarakentaminen

Teksti: Aaro Kauppinen
Kuvat: Aaro Kauppinen, Wikipedia

Kasvissyöntiä ja urheilua

Haaste penkkiurheilijalle

Eräänä elokuisena iltana Infacton toimitus päätti pistää pahan kiertämään ja asettaa kiltalaisille kiertävän haasteen. Tarkoituksena on siis vastata haasteeseen ja haasteen suoritettuaan (tai hävittyään) kirjoittaa Infactoon artikkeli haasteen suorittamisesta sekä haastaa seuraava henkilö suorittamaan mitä mielikuvituksellisinta tehtävää.

Haastaja: Harri Pakkala

Haastettu: Aaro Kauppinen

Haaste: Syödä viikko kasvisruokaa sekä harrastaa urheilua.

Miksi? Aaro on paatunut lihansyöjä, jonka salaatti koostuu lähinnä riisistä ja perunasta. Hän on julkisesti kaikenlaista liikuntaa ja rehkimistä vastustava henkilö.

Haaste suoritettu!

Maanantaina 7.9. heräsin aikaiseen kouluaamuun vielä vähän silmät ristissä vaihto-opiskelijoiden orientation weekin (fuksiviikko) räsytysten jäljiltä. Yleensä aamuisin paistan itselleni pekonia ja munaa ja nautin ne paahtoleivän kera. Sinä päivänä tyydyin vain keitettyihin muniin ja jogurttiin. Järkytys oli suuri, kun aikaisempi rasvainen ja proteiinipitoinen ruokavalio yhtäkkiä korvattiin salaattiin verrattavissa olevalla ruoalla.

Kouluruokana maanantaina tarjottiin tomaatti-mozzarella -paistosta. Sinänsä ruoasta olisi voinut odottaa tomaatti-mozzarella -salaatin kaltaista raikasta makuelämystä, mutta paistos oli melkoinen pettymys. Se koostui lähinnä makaronista ja munakoisosta. Tomaattia näkyi siellä täällä ja mozzarellaa en missään nähnyt, kuullut tai maistanut. Itse keittämäni päivällinen oli sen sijaan sangen maistuva bataattirisotto. Hieman makeaa ruokaa tasapainotti vuohenjuusto.

Illalla olin sopinut Artun kanssa liittyväni hänen pitämänsä tatami-vuoroon. Luvassa siis oli painia, nyrkkei-

lyä, potkuja sekä aivan loppuun vielä noin puolituntinen kuntopiiri. Useaan vuoteen en ollut harrastanut niin paljoa liikuntaa, kuin niinä parina tuntina, mitä vietin bommarin syvyyksissä. Vaikkei minusta parissa tunnissa painin Suomen mestaria kouliintunutkaan, oppi sen aikana pintaraapaisuna pari lukkoa ja niksiä. Erityisen hyvää oli lopussa ollut kuntopiiri. Jos tatamilla temmeltäminen tai miehinen läheisyys eivät kiinnostaa, kannattaa kuntopiiriin silti osallistua. Luvassa on uskomattoman raskaita ja monipuolisia liikkeitä uupumukseen asti ja sen yli.

Ensijärkytyksen jälkeen loppuviikko sujuikin sitten jo lähes rutiinilla. Luvassa oli päivittäin koulun kasvisruokaa, sekä lähes päivittäin raskasta liikuntaa. Kasvisruokaa tein kotona vain muutaman kerran, sillä teen yleensä ruokaa pariksi päiväksi kerrallaan. Hervannan ympäri juokseminen oli yllättävän raskasta ja kroppa on vieläkin kipeänä lauantaisten punttisalikäynnin jälkeen. Suuri kiitos kuuluu ehdottomasti Artulle, Laurille, Timolle ja Vesalle, jotka olivat mukana suorittamassa ja kannustamassa haasteen liikunnallisessa puolessa.

Jos tästä viikosta jälkikäteen haluaa ajatella jotain hyvää, niin se toimi hyvänä kannustimena lähteä mukaan liikkuun vaikka lenkille tai salille. Ryhmässä liikkuen tulee tehtyä enemmän; toisinaan ryhmäpaine on positiivinen asia. Ruokapuoli taas jäi vähän valjuksi. Vaikka moni ruoista maistui hyvälle, olisi moneen ruokalajiin sopinut lisäksi liha. Koulussa kokeilemani kasvisruoat olivat lähinnä erilaisia paistoksia tai patoja, joihin oli lisätty niitä kasviksia, mitä jääkaapissa kulloinkin sattui olemaan. Koulun sienipiirakka oli erittäin maistuvaa, mutta kokonsa puolesta se sopi lähinnä alkupalaksi. Yleisesti ottaen tällä kasvissyöntiviikolla tuli syötyä huomattavasti useammin ja jonkin verran enemmän kuin normaalisti. Se on saattanut johtua liikunnan määrästä tai kasvisruoan keveydestä. Oman ruokavalioni keveyteen vaikutti erityisesti se, että laktoosi-intoleranttina suurin osa jogurteista ja muista maitotuotteista, mitä voin syödä, ovat vähärasvaisia. Vaikka kotikeittiössä käytänkin runsaasti voita, ei se täysin korvaa koulun kasvisruoan keveyttä.

Seuraava haastettu: Lauri Vuorinen

Ensi Infactoon haastan Lauri Vuorisen tekemään juhlanan kolmen ruokalajin gourmet-illallisen vapaa-muotoiselle raadille.

Miksi: Lauri on koodaaja, jonka ruokavalio koostuu kaikesta mahdollisimman nopeasta ja käytännöllisestä ruoasta. Slow food ja fine dining ovat hänelle sopivia tutustumisen kohteita.

Kasvisruokana kokeiltua:

Kreikkalaistyylinen kasvispizza

- Ainekset:
- 1 punasipuli
- 1 rasia herkkusieniä
- 1 purkki vihreitä oliiveja
- 1 pussi mozzarella-raastetta
- 1 valmis pakastepizzapohja
- tomaattipyretta
- fetajuustoa maun mukaan

Levitä tomaattipyre pizzapohjalle ja ripottele päälle hieman mozzarellaraastetta. Leikkaa ainekset sopivan kokoisiksi viipaleiksi ja lada ne pizzapohjan päälle. Mausta esimerkiksi kyntelillä ja oreganolla. Lisää juustot ja paista uunissa 225°C noin 13 minuuttia kunnes juusto on sulanut ja saanut hieman väriä.

Bataattirisotto

- Ainekset
- 1 sipuli
- 1 bataatti
- 1dl riisiä
- 1rkl valkoista balsamicoa
- 100g vuohenjuustoa
- meiramia
- suolaa

Kuullota riisi oliiviöljyssä ja voissa, ja lisää 1,5 dl vettä. Kuori ja kuutioi bataatti ja sipuli sekä lisää ne riisiin sekaan. Lisää balsamico ja mausteet. Anna hautua n. 15 minuuttia kunnes vesi on haihtunut ja bataatti on pehmeää. Tarjoile pienten vuohenjuustopalojen kanssa.

Syksyn tapahtumia

Ja vähän keväänkin

Päivämäärä selvillä:

- 11.10 Sunnuntaisitsit KORKin kanssa
- 28.10. Excursio Hämeenlinnaan
- 29.10. Fuksisitsit ja Kolmiot
- 5.11. McKinseyn excursio
- 11.11. Fuksivala ja Kinkybileet
- 19.11. Kolmiot
- 26.11. Pikkujoulusaua Man@gerin kanssa
- 2.12. Excursio Accenturelle ja ehkä muuallekin
- 3.12. Kolmiot
- 20.3. Indecsin 24-vuotisjuhlat

Tulossa syksyllä, mutta ajankohta tarkentuu myöhemmin:

- Hallituskähmintä
- Vaalikokous
- Ski Jumpin ja pöytälatkän möMMöm-kisat
- TIMES Tampereen paikalliskarsinta

Jatkuva pyrkimys paremmaksi.
Accenture on Suomen paras työpaikka.
Jo kolmatta kertaa.
Arkea sellaiselle kuin Tiger.

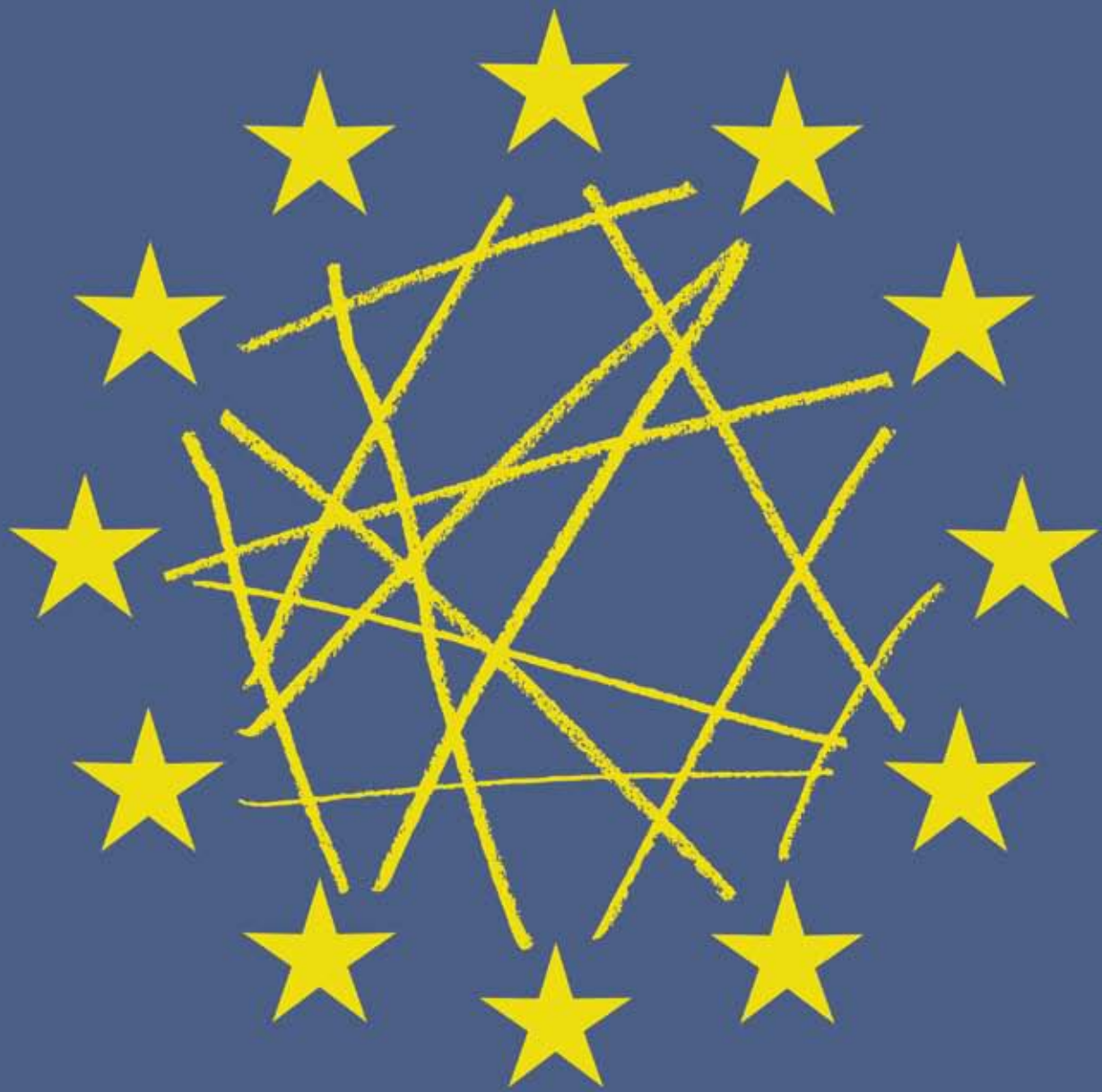

Jos haluat työn, jonka monet mahdollisuudet ja haasteet antavat sinulle tilaisuuden tehdä merkityksellisiä asioita joka päivä, tule Accenturelle. Kehität kykyjäsi ja kasvat ammatillisesti työskentelemällä yhdessä lahjakkaiden kollegojen kanssa. Opit vertaistaan vailla olevasta kokemuksesta, samalla kun autat asiakkaitamme huippusuoriutujiksi. Työskentelet yrityksessä, joka on valittu Suomen parhaaksi työpaikaksi jo kolmena vuonna peräkkäin. Jos haluat tämän olevan arkeasi, Accenture on paikkasi.

Tutustu meihin accenture.fi/tyopaikat

• Consulting • Technology • Outsourcing

accenture
High performance. Delivered.

Broaden your perspective!

Apply for International Internship in Spring and Summer 2010

This is not practice – it's real. Work on an international consulting team. Meet top global players face-to-face. Team up with exceptional people and learn from them. McKinsey's international internship gives you the chance to test your capabilities and knowledge. Stretch yourself. Your contribution will generate real impact. This is not just another internship – *it's the start of your career.*

To apply, please visit: www.gointernational.mckinsey.com. The program is intended for students with more than 150 credits. The application period for students from the Finnish universities ends on **October 15, 2009**.

With any questions, please contact Mira Tverin at McKinsey Helsinki, tel. +358 9 6157 100 or email mira_tverin@mckinsey.com.

McKinsey&Company